

list župe gospe snježne
vid prud ograđ
dragovija podgrede

SADRŽAJ

Ante Vučić	
Susret braće	3
Branko Ilić	
Obnova Arheološkog društva Narona	5
Don Stanko Vrnoga	
Stanje duša	6
Branko Markota	
15 godina OLUJE, dani ponosa i slave	11
Hrvoje Manenica	
Pet godina u Vidu	12
Marko Marušić	
Pučki pjevači u Ivanić Gradu	14
Marko Marušić	
Koncert korizmenih pučkih napjeva	16
Nagrada županije Marku Marušiću	17
Ana Taslak	
Rimska noć u Naroni	18
Vicko Marušić	
SPORT	19
14. memorijalni turnir „Ante Taslak”	20
1. Kup Gospe Snježne	21
Veslanje	21
Domagojevi gusari na utrci	22
Balotaši Pruda pobjednici u Metkoviću	22
Boćari Pruda za prvaka Dalmacije u Splitu	24
Branko Markota	
14. Maraton lađa, 13. kolovoza 2011.	25
don Mladen Markota	
IZ ŽIVOTA NAŠE ŽUPE	28
Kršteni u 2011. godini:	28
Vjenčani U 2011. godini	29
Umrli 2011. godine	29
Prvopričesnici	32
Malim Vidonjcima medalje i priznanja	32
Krizmanici 2011.	33
Vicko Marušić	
Automatska vremenska postaja Vid – novosti ..	34
Ekstremno toplo ljeto u 2011. godini	34
Pregled temperatura od 2007.-2011. godine	34
Statistika padalina u 2011. godini	35
Min/Max temperature u 2011. godini	35
s. Ilinka Šiljeg	
Hvala Ti Isuse što smo pozvane	36
don Mladen Margeta	
Kršćansko razmišljanje o običajima kod vjenčanja	36
DJEČJI KUTAK	37
Branko Markota	
Pregled zbivanja u župi Vid tijekom	38

UVODNA RIJEČ

Dragi moji župljani!

U vašim se rukama nalazi novi broj Župnog lista Gospe Snježne i to već broj 17. Već sedamnaest godina netko se trudi kako bi župljani u rukama imali svoj list. U protekloj godini dogodili su se razni događaji koji su utjecali na naše raspoloženje. Tako se u protekloj godini netko rodio, neka su djeca po prvi put primila Isusa u Prvoj svetoj Pričesti, neki su Krizmom postali punoljetni članovi Katoličke Crkve, a neki se i sada, čitajući ove reke, pitaju jesu li zbilja zreli kršćani? Neki su među nama umrli, odnosno nisu umrli već su se preselili u dom Nebeskog Oca, gdje smrti više nema i gdje je vječna sreća. Žive u svome Bogu. Sve te događaje naći ćete upisane i opisane u ovom broju Župnog lista. Mnogima od nas Bog je dao još jednu godinu kako bismo postali bolji. Dao nam je još jednu šansu. Hoćemo li iskoristiti tu šansu? To ovisi samo o nama. Imali smo šansu u proteklog godini zaviriti malo u svoju dušu u misijama (duhovnoj obnovi) koja je održana kao trodnevica prije blagdana Snježne Gospe, a kako smo je iskoristili? Možda nije bilo najpogodnije vrijeme, ljeto, radovi, "dernek", kupanje, itd. Kada je zapravo najpogodnije vrijeme? Za onoga tko hoće, svako je vrijeme pogodno, jer – baš smo u misijama čuli, a kasnije stavili i na naljepnicu narodnu mudrost: Ako hoću, lako ću! Ako neću, kako ću? Molimo Gospodina i u ovoj godini da u životu uzmognemo reći HOĆU. Hoću moliti, hoću vjerovati, hoću redovno ići u crkvu slaviti svetu Misu, hoću se odreći psovke (ako sam to do sada činio), hoću ljubiti Boga i brata čovjeka, jer sam od Boga poučen da jedino tako mogu biti njegovo dijete. Potrebno je u životu znati reći i NECU. Neću psovati, neću ružno govoriti, neću vrijeđati drugoga, neću se srditi ni na svoje ukućane ni na koga drugog, neću nikome činiti štetu, neću krasti, neću lagati, itd. Nalazimo se u korizmenom vremenu u kojem razmatramo muku i smrt Isusa Krista, koji je dao svoj život za naše spasenje. Molimo ga za snagu da postanemo bolji ljudi i bolji kršćani.

Svim župljanima Vida i Pruda, ma gdje bili, sretan i blagoslovljen Uskrs!

vaš župnik: don Mladen

Raspored bogoslužja u Velikom tjednu:

Cvjetnica: U 8.30 sati tiha misa u Prudu, a u 10,30 procesija i pjevana Muka u župnoj crkvi.

Veliki četvrtak: U 16 sati blagoslov vina, pjevanje Gospina plača u 17,00 sati, a u 18 sati misa večere Gospodnje.

Veliki petak: Bogoslužje počinje u 18. Na kraju je, po običaju, procesija kroz selo.

Velika subota: U 17 sati je u Prudu blagoslov uskrsnih jela, a u župnoj crkvi u 17,30.

Bogoslužje uskrsnuća Isusova počinje u 23,15.

Uskrs: Misa u Prudu je u 8,30, a u župnoj crkvi u 10,30 sati. Iza mise je procesija.

Susret braće

Davno je Drago otišao iz rodne grude. Nekoć je češće dolazio u posjet bratu i sestrama u Vid i Hrvatsku, ali okolnosti su odlučile da više od dva desetljeća ne ugleda svoje selo, ni brata, ni sestre. Nažalost sestre su mu umrle a da im nije mogao ni na sprovod doći. Nije lako biti u tuđini, a sve je još teže ako ta tuđina ratuje protiv tvoje rodne grude. Na sreću zadnjih godina su se okolnosti promijenile, pa je Drago odlučio posjetiti svoga brata Milu i rodbinu u selu Vidu. Meni to bijaše odlična prilika da još jednom izvučem ponešto iz sjećanja naših starijih mještana na nekadašnja vremena. Mislio sam, a pokazalo se i ispravnim, da će se lako natjerati na priču dva brata koja se dugo ne vidješe.

Ljeto, kolovoz, a to odmah znači i sparina u našoj dolini. Rekoh sebi neću ići do svojih ujčeva za ranijega, i oni će sigurno odmarati iza ručka. Uputih se tako u popodnevni satima put Tuzbelja, stavih klobuk na glavu, neka su popodnevni sati i nije najgori čelopek, i dalje je ovo neretvansko sunce jako. Došao sam tako nakon ugodne šetnje pred kuću Mile Ilića. Ušao sam u dnevni boravak, a u kutu sobe sam ugledao poznate crte lica. Do tada nikad u životu nisam vidio svoga ujca Dragu, sličnosti s mojom pokojnom babom, njegovom sestrom, su bile nevjerovatne. Nekoliko trenutaka sam ga promatrao u nevjerici, moram priznati da mi je bilo ugodno vidjeti poznate izraze lica. Oprezno sam mu se obratio upitom je li on moj ujac Drago. Odgovor je bio jednostavan: - *Jesam*. Nakon toga je nastavio: - *Ti si sigurno Ante, rekao mi je tvoj otac da ćeš doći pričati s Milom i menom. Mile još spava pa sedni ovde dok se ne probudi*. Kao pravi domaćin počeo me nuditi smokvama, kavom i slasticama. Ubrzo mi je i ispričao svoj životni put, odnosno kako je spletom okolnosti i borbom za egzistenciju završio u Kragujevcu. Nakon nekog vremena se i Mile probudio, odnosno njegova žena Vinka je ušla u dnevni boravak da nas obavijesti o tome. Razgovor smo morali nastaviti u sobi u kojoj je spavao pošto je nedavno i težački život naplatio svoj račun, naime Mile se više ne može služiti svojim nogama, stoga je osuđen na krevet i kolica. Sreća je što, kako to uvijek biva u ovom selu, djeca ne zaboravljaju svoje roditelje, tako da mu sin, kćer, zet i unuci uvijek pomažu, stalno su pri ruci. Nije usamljen pod stare dane, i žena Vinka je stalno uz njega.

Tako smo se lagano počeli premještati Mili, ja sam pripremao diktafon dok me je Vinka stalno zapitkivala o životu u Zagrebu, kad ću završiti studij,

što studiram, i ono najvažnije, kad se mislim oženiti? Uglavnom sam davao kratke i naučene odgovore na već poznata mi pitanja, a na zadnje pitanje sam se samo nasmijao. Već sam se naviko na stalnu znatiželju domaćih ljudi. Kad je sve bilo spremno pojavio se i Ivan, Milin i Vinkin sin. Samo je prijekorno uputio rečenicu majki: *Nemoj njen smetat dok pričaju, on je doša š njiman pričat*. Na to je ona samo kratko odgovorila: *Neću ja ništa divanit*. Tada nas je odzdravi, a ja sam nastavio priču s đaturumima.

Uključio sam svoj diktafon i krenuo s ispitivanjem braće¹. Jednostavno sam tražio za početak da se predstave. U tom trenutku je bilo očito kako su oni iz nekog drugačijeg vremena. Obojica su se ozbiljno i službeno predstavili: - *Ja Ilić Dragutin od oca Ivana rođen hiljadu devetsto tridesetčetvrtle! – Ja Ilić Miljenko od oca Ivana, živjen u Vidu, rođen tisuću devetsto tridesete!* U tim trenucima sam se bojao da cijeli razgovor neće biti ovako služben, to mi nije bila namjera. Ubrzo se uspostavilo da mom strahu nije bilo mjesta.

U želji da potaknem priču krenuo sam ispitivati o njihovom djetinjstvu, o tome koliko je bilo braće i sestara u obitelji. Početak je bio dječjački sramežljiv, u čudu su me gledali vjerojatno se pitajući kojeg belaja će mi takvi podaci. Nakon kratke tišine u istom trenutku su rekli: - *Bilo nas je sedan*. - *Bilo nas je devet*. Kratko su se pogledali, a onda je Drago upitao: - *Mile kako devet?* Uslijedilo je protupitanje: - *Drago kako sedan?* Nakon toga je sobu ispunila tišina, trajala je nekoliko sekundi, a onda je Mile objasnio kako je troje preminulo tijekom poroda. Drago ga je i dalje gledao u nevjerici, ali se ipak složio sa starijim bratom. Tako smo nakon nekog vremena došli do zaključka kako je bilo devetero braće i sestara Ilića od oca Ivana Gale i majke Mare Galinice, od kojih je šestero doživjelo zrele godine, a troje je umrlo prilikom poroda. Tada su nastavili općenito pričati o rodu Ilića, koliko ih je bilo pod istim krovom, koji su ih problemi mučili. U taj dio razgovora se polako uključila i Vinka koja je do tada mirno stajala sa strane i promatrala. Želja za pričom bila je jača od obećanja dana svome sinu.

Obitelji s mnogo članova su nekoć bile pravilo, a ne iznimka. Bolje bi bilo reći kako je pojam mnogobrojne obitelji bio drugačiji nego danas. Prilikom nabranjanja glava obitelji Ilića govorila bi koliko je djece imao koji od njih, većina je imala pet do šest potomaka. Tada je Vinka u jednom trenutku zastala, značajno me pogledala, te glasno rekla: - *Šintor je ima*

dvanajstero dice, i sla je njizi sve u Dubrovnik da služe. Nastavila je objašnjavati što znači to da su išli služiti u Dubrovnik. Bilo je sasvim normalno da se djeca šalju kao služničad put Dubrovnika i Konavala kada bi bila dovoljno odrasla za to. To je bio jedini način zarade, u samoj dolini nisu postojala nikakva postrojenja u kojima se moglo zaposliti.

Na taj način smo polako došli i do priče o tome kako se živjelo u Neretvanskoj dolini kada su oni bili djeca. Sjećanja na dječake dane su bila izrazito živa. Svi troje su veselo počeli nabrajati sve što im je naviralo iz prošlosti. Uglavnom je to bio težački način života. Živjelo se od uzgajanje domaćih životinja, obrađivanja zemlje, te lova i ribolova. Nije bilo zaposlenja kao danas. Što si mislio pojesti to si morao proizvesti. - *Eto, posadili bi važola, kumpira, kukuruza i tako sveg na proliće, šta si god ima.* Nije ti se to zalivalo ko danas, ko ti je ima motor za natapanj! Ako bi pala kiša, reslo bi, ako ne, a šta se more. Uvik se čekala lembe, pa šta Bog da. – rekla je Vinka sve to u jednom dahu, a braća su samo klimala potvrdno glavom. Tada se i Drago osjetio pozvanim nešto reći na tu temu. Pričao je o tome kako su se držale krave, ovce i svinje. Ovca je bila najvažnija od svih domaćih životinja. Davala je, uz mlijeko i meso, prijeko potrebnu vunu. Tokom ljeta su se davale čobanima na ispašu na Livanjsko polje. Plaćalo se u naturi za čuvanje ovaca, novaca se nije imalo. Krajem kolovoza su se životinje vraćale vlasnicima. Znalo se koliko janjadi, sira i vune mogu zadržati čobani koji su ih čuvali, a koliko ide vlasnicima. Sir koji su dobivali bio je iz mijeha. - *A je bio lep taj sir iz mešine!* – naglasio je Drago svim prisutnima u sobi. Dodatni izvor zarade bio je duhan, on je bio jedina kultura koja se prodavala. - Koji dinar se zna zaraditi i od prodaje trave balijama u Višićima. – zaderala se Vinka u želji da se ne bi štogod zaboravilo naglasiti.

Važnu ulogu u prehrani imala je riba. Gotovo svi stanovnici sela su bili ribari, tako da je ta vrsta hrane bila najčešće na stolu. Iz načina na koji su pričali o tome stekao sam dojam da im toliki udio ribe u prehrani nije teško padao. Mile mi je imao potrebu objasniti i kakav je bio redosljed hranjenja za stolom. Prvo bi se najeli otac i majka, a nakon toga ono što bi ostalo pojela bi djeca. Najgore je bilo kada bi netko došao u goste, najmlađi nisu mogli pristupiti stolu sve dok se

gosti ne bi najeli, tada bi mogli pokupiti ostatke. Sve to je pričao mirno, jednostavno je takav način života bio normalan, za nešto drugačije i bolje tada nisu ni znali.

Prilikom svakog sličnog razgovora nezaobilazne su i anegdote iz Drugog svjetskog rata. Tako se Drago prisjetio nekoliko situacija s talijanskim vojnicima. Jedno je popodne, kao dječak, sjedio na smokvi i jeo. Do njega je došao talijanski vojnik i upitao ga da li mu se može pridružiti, na što mu je on odgovorio potvrdno. - *Kao da sam mogao da kažem nešto drugo.* – naglasio je. Kasnije tog dana ga je isti vojnik prepoznao i dao mu nešto riže, a nekoliko dana poslije i nešto lira za koje je kupio bombone. – *Talijani su bili dobri.* – nakratko se ubacio i Mile. Za Nijemce su obojica potvrdili da su bili opasni, iako većina njemačkih vojnika koja je bila u Vidu dolazila je iz Vojvodine. - *Nisu ti to bile prave Švabe, sve su to bili Banačani.* – vrlo kratko mi je objasnio Mile.

Za kraj su odlučili ispričati legendu o nastanku Erešove kule. Izgleda da je u pitanju bila oklada između župnika Romića iz Podrujnice i vidonjskog Bariše Ereša. Odlučili su se natjecati tko će sagraditi veću župnu kuću. Pobjedu je odnio don Bariša, njegova je bila viša i mogla se bolje vidjeti iz daljine. Lakše se vidila kad je bila na brigu! – nasmijao se Mile. U tom su trenutku u sobu banuli Milini zet i unuk Čamberi. Odlučili smo nakon gotovo više od sat vremena razgovora završiti ovaj službeni dio. Ugasio sam diktafon i preselili smo se u dnevni boravak. Vinka je i dalje nastavila pričati o prošlim vremenima. Počela se prisjećati dana kada je počela čosati s Milom, pa rođenja svoje djece i mnoštva drugih stvar. Meni je tada kroz glavu prolazila misao kako je nemoguće toliko podataka sažeti u jedan kratki tekst, činilo mi se da bih mogao napisati knjigu. Već tada sam bio svjestan da ću čitateljima moći predočiti samo maleni djelić onoga što su mi ispričali. Zadovoljan ugodnim razgovorom napustio sam kuću svoga ujca svjestan da ne mogu prenijeti sve što su kroz život prošli. Nemoguće je u potpunosti zapisati nečiju sudbinu, ali i ovakvi kratki podaci mogu nam pomoći da lakše razumijemo razmišljanja i životne poglede onih koji dolaze iz nekih drugih vremena.

Ante Vučić

¹ Ovaj dio razgovora je napisan na osnovu audiozapisa koji se nalazi u posjedu autora članka, dio prije ovoga je napravljen na osnovu samoga sjećanja na razgovor i bilješki.

Obnova Arheološkog društva Narona

PIŠE:

BRANKO ILIĆ, dr. veterinar (u mirovini)

Prvotni naziv društva bio je „Narona”, Starinsko društvo Vid kod Metkovića, sa sjedištem u Vidu. Potrebno je u kratkim crtama reći nešto o povijesti njegova nastajanja. Davne 1930. godine grupa entuzijasta iz sela Vida predvođena župnikom don Serafinom Puratićem odlučila je utemeljiti društvo „Narona”. Društvo je imalo zadaću istraživati, njegovati i promicati domaću povijest, osobito na temelju starih dokumenata, kamenih i drugih spomenika, pučke predaje te prikupljanje, obrađivanje i čuvanje tih spomenika.

Mudri Ciceron je rekao: *Historia est testis temporum (Povijest je svjedok vremena), lux veritatis (svjetlo istine), vita memmoriae (život pamćenja), magistra vitae (učiteljica života), nuntia vetustatis (glasnica starine).*

Promicateljski odbor uputio je 11. svibnja 1930. godine Banskoj upravi u Splitu pravila društva glede odobrenja. Naš obični puk je dobro znao da dolina Neretve svojim, nekad slavnim i bogatim gradom Naronom, obiluje raznovrsnim i vrijednim spomenicima. Nažalost nije bilo institucije koja bi se tim sustavno bavila i sačuvala to arheološko blago. Budući da stoljećima nismo imali svoju vlast, sve je bilo prepušteno stihiji, propadanju i otuđivanju. Stranci su tako pohlepno kupovali u besćenje naše vrijedne eksponate. Naš čovjek nije bio obrazovan niti pismen da bi prepoznao kakvo arheološko blago ima u rukama, tako primjerice u Veneciji postoji dvadesetak privatnih muzeja čiji eksponati potječu iz Vida (Narone). Značajno je i vrijedno spomenuti s koliko se oduševljenja i emocija don Serafin Puratić obraćao prisutnim seljacima u Vidu prigodom otvaranja društva „Narona”. Uputio im je nekoliko poticajnih riječi: *Gospodo, braćo težaci! Da, evo skoro u polovici dvadesetog vijeka zapela mene čast da otvorim prvi sastanak za očuvanje i promicanje starina ovog nekoć znamenitog grada čiji se sinovi i do carskog prijestolja u vječnom Rimu podigoše, ali eto uz to sto dobrih časa da započnemo mi...*

U svom obraćanju don Puratić je istaknuo duhovnu i materijalnu korist koju će selo imati od tog društva. U tom vremenu prije osamdeset godina, žitelji Vida živjeli su oskudno i siromašno, prema svojim skromnim gospodarskim mogućnostima. Od učenijih ljudi imali smo samo učitelja, Antu Sutona. U društvo su se učlanili ugledni ljudi Metkovića, a potpora im je stigla

i od najuglednijeg našeg arheologa don Frane Bulića, zatim Mihovila Abramića i drugih kulturnih djelatnika, koji su željeli proučavati našu staru povijest. Na glavnoj skupštini društva, održanoj 29. siječnja 1935. godine, don Puretić je posebno naglasio zasluge arheologa Bulića za afirmaciju društva. Te iste godine započeti su radovi na putu Metković- Vid. U tom zapisniku sa skupštine navedena je naredba kotarskog načelnika u Metkoviću graditeljima puta da svaka stvar pronađena tijekom radova, a vrijedna je za muzej, mora se predati društvu „Narona”.

Pripomoć društvu davala je i država. Sakupljeni eksponati su smješteni u unajmljenom prostoru privatne kuće, blizu rijeke Norin. Novu upravu društva koja je izabrana 1935. godine činili su: don Serafin Puratić – predsjednik, Vlaho Franković – potpredsjednik (trgovac u Metkoviću), tajnik Jozo Gluščević – učitelj iz Metkovića, blagajnik Ante Volarević pok. Ivana i kustos (čuvar starina) Stjepan Ilić pok. Stjepana, svršeni đak Građanske škole, zvan Gimnazijalac. On je kao čuvar starina, uz pomoć župnika Puretića, dobio solidan temelj za proučavanje i pokazivanje starina. Društvo „Narona” prestalo je postojati razbuktavanjem drugog svjetskog rata, a don Puratić, njegov utemeljitelj, 1938. godine otišao je u starosnu mirovinu. Od onda do danas vremena su se promijenila na bolje jer smo u međuvremenu stvorili slobodnu i neovisnu državu Hrvatsku, a na lokalitetu Plećaševih štala, gdje je u vrijeme procvata Narone podignut hram posvećen caru Augustu (Divio Augusto Sacrum!), izgrađeno je velebno zdanje, Arheološki muzej Narona. On je postao jezgra na temelju koje će započeti nova sustavna istraživanja na novim lokalitetima drevnog grada.

Vid više nije kao nekada zaostalo siromašno mjesto na bedemima stare Narone. Uskoro dobiva urbanistički plan, nazive ulica, što će zaustaviti divlju gradnju i devastaciju prostora. Vid sa arheološkim muzejem, ugostiteljskom ponudom, ljepotom krajolika postaje poželjna turistička i kulturna destinacija. Vrijeme je da udruženim snagama obnovimo Arheološko društvo Narona kako bismo poticali razvoj našeg mjesta, promicali i njegovali njegovu povijest i starinu.

Budemo li mlade naraštaje odgajali u tom duhu usadit ćemo im ljubav da istražuju i čuvaju sve ono što Narona nosi u svojim njedrima, odnosno ljubav prema zavičaju i domovini. Mi danas za ostvarenje tog cilja imamo dostatno intelektualnih snaga i volje, samo trebamo odabrati pravi put.

Metković, 12. siječnja 2011.

STANJE DUŠA

Stanje duša je knjiga koju u župnim uredima vode župnici. Uz matične knjige krštenih, vjenčanih i umrlih, *Stanje duša* je najvrjednija knjiga. Svaka obitelj ima jednu svoju stranicu na koju se upisuju svi članovi obitelji, datumi njihovih rođenja, krštenja, krizama, vjenčanja i nadnevaka smrti. Upisuje se i mjesta rođenja, krštenja, vjenčanja, smrti i mjesto pokopa. Za djevojke se upisuje i za koga su udane i u koju su župu udane. Jednom riječju svi podaci, za dvije ili tri generacije, o jednoj obitelji nalaze se na jednoj stranici. Neki umiru, a drugi se rađaju, sve treba upisivati, tako se stranice, u otprilike pedeset godina, popune. Tada se uzima nova knjiga i upisuju se u nju svi tadašnji živi stanovnici župe. Ta knjiga je vrlo vrijedna za proučavanje povijesti župe i pojedinih obitelji. Na žalost, Župni uredi imaju knjigu „Stanje duša“ posljednjih 150 godina. Starijih nema. Prije nisu pisane, ali su župnici slali Biskupskom ordinarijatu na par listova popis obitelji u svojim župama. Popisali bi

sve obitelji. U obitelji bi imenom naveli svakoga člana, koliko otprilike ima godina, kraticom bi označili krštenje, pričest i krizmu. Znak + je oznaka da je kršten, kr je oznaka da je krizman, a p je oznaka da je pričešćen. U arhivu Nadbiskupskog ordinarijata u Splitu u svesku M-20 sam našao „Stanje duša u Vidu i na Dragovi“ iz godine 1792. Na osam stranica ga je napisao župnik don Andrija Jurišin. Kad bi se još pronašla *Stanja duša* tridesetak godina kasnije, oni koji o svojim obiteljima žele doznati što više, mogli bi spojiti sadašnju generaciju sa ovom iz 1792. godine. Kad je nešto zapisano i prepisano na više mjesta, velika je vjerojatnost da će se sačuvati. Radi toga evo donosim *Stanje duša* iz 1792. godine. Župnik Jurišin Dragoviju piše: Dragova. Možda se tada tako i zvala!?

Onima koji žele nešto više doznati iz prošlosti svoje obitelji donosim preslik *Stanja duša* iz 1792. godine pisan bosančicom i prijepis istoga *Stanja duša* na latinici.

Prilog:

1792.	Stanje duša	u Vidu i na Dragovi
kr	Ivan aranbaša Jurišin, Filipov sin od godina	31
kr	Dorotija njegova žena, ćer Bože Brečića sa Dragovije od godina	29
†	Filip njihov sin od godina	7
†	Manda njihova ćer od godina	4
kr	Oršula ćer Filipova od godina	20
kr	Franenjehov sin od godina	18
kr	Jerka njegova žena, ćer Lovre Batinovića s Rujnice od godina	21
kr	Petar Prolimlik Lovrin sin od godina	44
kr	Franka njegova žena ćer Mate Kolaka iz Metkovića od godina	41
kr	Mara ćer njihova od godina	18
kr	Jakovica ćer njihova od godina	15
kr	Ante sin njihov od godina	12
†	Matija njihova ćer	7
†	Jurka njihova ćer	2
2		
kr	Mijo alfir Klobučić Antunov sin od godina	22
kr	Matija njegova žena, ćer Mate Bebića iz Desana od godina	20
†	Ante njihov sin od godina	3
†	Antunija njihova ćer od miseci	5
kr	Manda žena p. Antuna Klobučića, ćer po. Mate od godina	53
kr	Cicilija žena p. Andrije Klobučića ćer Luke Arstića iz Metkovića od godina	49
kr	Ivan Martinac Markov sin od godina	51
kr	Barbara njegova žena, ćer Luke Tomića iz Brotnja od godina	41
kr	Pošt. žakan don Pave njihov sin od godina	22
p	Pavica njihova ćer od godina	19

†	Antunija njihova ćer od godina	9
†	Ante njihov sin od godina	6
†	Klara njihova kćer od godina	2
<hr/>		
kr	Matko Ilić Jurin sin od godina	52
kr	Iva njegova žena, ćer p. Matka Špirličića iz Metkovića od godina	38
p	Stipan njihov sin od godina	15
p	Antunija njihova ćer od godina	13
kr	Nikola sin njihov od godina	8
†	Martin njihov sin od godina	4
<hr/>		
kr	Ivan Markota Lovrin sin od godina	42
kr	Pilipa njegova žena, ćer Luke Gluščevića iz Metkovića od godina	38
p	Jure njihov sin od godina	19
p	Mijo njihov sin od godina	16
p	Manda njihova ćer od godina	13
<hr/>		
kr.	Franka žena p. Marina Bitunjanina ćer Lovre Markote od godina	52
p.	Tadija njihov sin od godina	16
p.	Antunija njihova ćer od godina	14
<hr/>		
kr.	Kata žena p. Ante Prolimlika, ćer Luke Bezeka iz Metkovića od god	36
p.	Anđelija njihova ćer od godina	17
kr.	Jure njihov sin od godina	12
†	Lucija njihova ćer od godina	7
<hr/>		
kr.	Petruša žena p. Jozipa Kešine ćer Joze Musulina s Dragovije od god	42
p.	Manda njihova ćer od godina	19
p.	Jurka njihova ćer od godina	17
kr.	Bariša Kešina od godina	46
kr.	Lucija žena njegova ćer Mije Musulina s Dragovije od godina	23
kr.	Dujam sin Barišin od godina	9
†	Jure sin njihov od godina	5
†	Jurka njihova ćer od godina	3
†	Ante njihov sin od godina	1
<hr/>		
kr	Andrija Mikrut sin Jurin od godina	42
3		
kr	Lucija njegova žena, ćer Martina Bešlage iz Metkovića od godina	36
kr	Božica njihova ćer od godina	13
<hr/>		
kr	Jakov Antonović Miin sin od godina	34
kr	Manda njegova žena ćer Lovre Čelića iz Vratara od godina	31
p.	Šima njihova ćer od godina	15
<hr/>		
kr.	Lovre Bukovac sin Jurin od godina	31
kr.	Matija žena njegova ćer Cvitka Vučkovića iz Bagalovića od godina	32
p.	Matko njihov sin od godina	16
kr.	Ante njihov sin od godina	12
†	Jure njihov sin od godina	2
<hr/>		
kr.	Mara žena p. Jozipa Kvesića ćer p. Jure Rastočića od godina	34
kr.	Antunija njihova ćer od godina	14
†	Šima njihova ćer od godina	11
†	Križan njihov sin od godina	5
<hr/>		
kr.	Jozip Vidović Lučin sin od godina	34

kr.	Anica njegova žena ćer Ilije Marušić od godina	29
kr.	Šima njihova ćer od godina	11
†	Luka njihov sin od godina	4
†	Antunija njihova ćer od godina	1
p.	Stipan p. Luke od godina	31
<hr/>		
kr.	Ivan Ilić Martinov sin od godina	33
kr.	Dominika njegova žena ćer Šimuna Barlja od godina	31
†	Stipan njihov sin od godina	4
†	Iva njihova ćer od godina	2
p.	Šima ćer po. Šimuna Barlja od godina	17
<hr/>		
kr.	Lovre Kraljević Lučin sin od godina	58
kr.	Marin njegov sin od godina	28
kr.	Matija žena Marinova ćer Martina Carnčevića od godina	19
<hr/>		
kr.	Petar Petković Vidakov od godina	38
kr.	Matija njegova žena ćer Antuna Klobučića od godina	36
kr.	Lucija njihova ćer od godina	12
kr.	Manda njihova ćer od godina	9
†	Mara njihova ćer od godina	5
†	Jerka njihova ćer od godina	3
kr.	Blaž sin Vidakov od godina	31
kr.	Ružica žena po. Mate ćer p. Mate Marušića od godina	40
p.	Ivan njihov sin od godina	21
p.	Andrija njihov sin od godina	17
kr.	Vida njihova ćer od godina	15
kr.	Jela njihova ćer od godina	13
†	Mate njihov sin od godina	8
kr.	Filip Ivanov sin od godina	40
4		
kr.	Toma njegov sin od godina	14
kr.	Jure njegov sin od godina	10
p.	Jakovica ćer po. Vidaka i po. Mare od godina	19
kr.	Ante njegov sin od godina	14
<hr/>		
kr.	Mijo Prolimlik Jožipov sin od godina	50
kr.	Dominika njegova žena ćer p. Šimuna Brečića od godina	40
p.	Ante njihov sin od godina	21
p.	Cvita njihova ćer od godina	19
p.	Ivan njihov sin od godina	16
kr.	Jure njihov sin od godina	10
<hr/>		
kr.	Kata Brečić žena p. Bože ćer p. Antuna Plećaša od godina	45
kr.	Paška njihova ćer od godina	21
kr.	Ivan njihov sin od godina	17
kr.	Ilija njihov sin od godina	14
<hr/>		
kr.	Mate Musulin sin p. Šimuna od godina	25
kr.	Kata njegova žena ćer Lovre Kraljevića od godina	23
<hr/>		
kr.	Šima žena p. Križana Beša ćer p. Luke Matića iz Borovaca od god	51
kr.	Matko sin p. Križana od godina	38
kr.	Jurka njegova žena ćer p. Garge Plećaša od godina	36
kr.	Gargo njihov sin od godina	13
†	Ante njihov sin od godina	5
†	Lovre njihov sin od godina	1

kr. Šimun sin p. Ivana od godišta	37
kr. Klara žena njegova od godina	35
† Andrija njihov sin od godina	4
p. Jurka njihova divojka od godina	26
<hr/>	
kr. Ivan Boras Miin sin od godina	49
kr. Oršula njegova žena ćer p. Luke Lalića iz Vitaljine od godina	43
p. Manda njihova ćer od godina	18
p. Andrija njihov sin od godina	13
kr. Šimun sin Ivanov od godina	25
kr. Manda njegova žena ćer p. Vida Zloića iz Seaca od godina	31
<hr/>	
kr. Matko Prolimlik sin p. Martina od godina	51
kr. Iva njegova žena ćer p. Martina Medaka iz Desana od godina.	32
p. Jurka njihova ćer od godina	21
p. Ante njihov sin od godina	19
p. Martin njihov sin od godina	15
kr. Jela njihova ćer od godina	12
†. Andrija njihov sin od godina	7
† Ilija njihov sin od godina	3
<hr/>	
kr. Kata žena p. Bariše Musulina ćer p. Lovre Markote iz Vida od godina	53
5	
p. Jure sin njihov od godina	24
kr. Ivan sin njihov od godina	41
kr. Oršula njegova žena ćer p. Ivana Mateljka s Rujnice od godina	32
† Nikola njihov sin od godina	5
<hr/>	
kr. Martin sin p. Jure Taslaka od godina	24
kr. Šima njegova žena, ćer p. Mate Dominikovića iz Otrić od godina	34
† Jure njihov sin od godina	4
p. Iva ćer p. Jure od godina	21
p. Pava njihov sin od godina	16
kr. Ivan njihov sin od godina	14
kr. Petar njihov sin od godina	12
† Tadijana njihova ćer od godina	8
<hr/>	
kr. Filip Volarević sin p. Šimuna od godina	49
kr. Jela njegova žena ćer p. Luke Kurana iz Strugova od godina	36
kr. Petar njihov sin od godina	16
kr. Ivan njihov sin od godina	12
<hr/>	
kr. Stipan sin p. Bariše Musulina od godina	21
kr. Andrijana njegova žena ćer Andrije Mikruta od godina	20
<hr/>	
kr. Bariša sin p. Luke Plećaša od godina	81
kr. Bariša njegov sin od godina	35
kr. Vida njegova žena ćer p. Marka Volarevića od godina	32
kr. Ante njihov sin od godina	13
† Andrijana njihova ćer od godina	9
kr. Mijo sin p. Garge Plećaša od godina	45
kr. Vida njegova žena ćer p. Luke Marušića s Dragovije od godina	25
<hr/>	
kr. Jurka žena p. Vida Pavlića ćer p. Lovre Čelića iz Borovaca od godina	38
p. Ante njihov sin od godina	19
kr. Petar njihov sin od godina7
† Iva njihova ćer od godina5

kr. Jela žena p. Luke Marušića ćer p. Tome Antonovića iz Otrića od godina	53
p. Mate njihov sin od godina	21
p. Matija njihova ćer od godina	19
kr. Mijo njihov sin od godina	13
kr. Ante njihov sin od godina	32
kr. Birča njegova žena ćer p. Ivana Paponje iz Brotnja od godina	34
† Antunija njihova ćer od godina	4
† Matija njihova ćer od godina	1

kr. Antun Volarević sin p. Marka od godina	39
kr. Jurka njegova žena ćer p. Marina Žunjića iz Podjezerja od godina	30
p. Manda njihova ćer od godina	16
kr. Kata njihova ćer od godina	14
kr. Vida njihova ćer od godina	11
6	
† Križan njihov sin od godina	7

kr. Vida žena p. Mije Marušića ćer p. Luke Medaka iz Borovaca od godina	95
kr. Jure njihov sin od godina	54
kr. Barbara njegova žena ćer p. Vida Mijoča iz Strugova od godina	42
p. Antunija njihova ćer od godina	16
kr. Anđelija žena p. Ilije ćer p. Ivana Bitunjanina iz Brotnja od godina	54
p. Pilip njihov sin od godina	21
p. Mijo njihov sin od godina	18
p. Andrija njihov sin od godina	15
kr. Marko sin p. Ilije od godina	32
kr. Jakovica njegova žena, ćer p. Ive Balića iz Metkovića od godina	31
† Ivan njihov sin od godina	6
† Mijo njihov sin od godina	1

kr. Iva žena p. Garge Volarevića ćer Nikole Španjića iz Otrića od godina	35
kr. Luka sin njihov od godina	13
† Andrija njihov sin od godina	5
kr. Ilija sin p. Ivana Volarevića od godina	40
kr. Vranka njegova žena ćer p. Mije Musulina s Dragovije od godina	32
† Jure njihov sin od godina	6
† Mijo njihov sin od godina	3

Suma stanja duša parokije od Vida:

Kuća	33
Od ispovijedi i pričešćenja	120
Samo od ispovijedi	42
Koji se ne ispovijedaju (djeca)	38

Suma usve duša: 200

Župnik je malo pogriješio u zbrajanju. Nije imao računala kao mi danas. Stavio je da župa ima 31 obitelj, a upisao je 33. Isto tako je u zbrajanju duša stavio da župa ima 195 osoba. Kad se pomno zbroje svi članovi svih obitelji, vidi se da je župa 1792. godine imala 200 osoba.

Prezimana su bila ova: Antonović (1 obitelj, 3 člana), Beš (1 obitelj, 10 članova), Boras (1 obitelj, 6

članova), Brečić (1 obitelj, 4 člana), Bukovac (1 obitelj, 5 članova), Bitunjanin (1 obitelj, 3 člana), Ilić (2 obitelji, 11 članova), Jurišin (1 obitelj, 7 članova), Kešina (1 obitelj, 9 članova), Klobučić (1 obitelj, 6 članova), Kraljević (1 obitelj, 3 člana), Kvesić (1 obitelj, 4 člana), Markota (1 obitelj, 5 članova), Martinac (1 obitelj, 7 članova), Marušić (2 obitelji, 20 članova), Mikrut (1 obitelj, 3 člana), Musulin (3 obitelji, 9 članova), Pavlić (1 obitelj, 4 člana), Petković (1 obitelj, 18 članova), Plečaš (1 obitelj, 7 članova), Prolimlik (4 obitelji, 25 članova), Taslak (1 obitelj, 8 članova), Vidović (1 obitelj, 6 članova) i Volarević (3 obitelji, 17 članova). Ukupno 24 prezimena.

Pronađite svoje pretke. Ugodna zabava!

don Stanko Vrnoga

15 godina OLUJE (5. 8. 1995. - 5. 8. 2010.), dani ponosa i slave...

U svakom žitelju našeg malog mjesta blagdan Gospe Snježne poseban je dan koji nitko ne želi propustiti pa tako i oni koji su u inozemstvu i oni koji poslom budu negdje drugdje, svoje planove obavezno podrede tom danu kada je najljepše biti u Vidu. I za mene je to poseban dan i samo jednom nisam bio tada u Vidu. Bilo je to 5. kolovoza 1995. kada sam bio sudionik „Oluje”, akcija kojom je Hrvatska vojska u samo tri dana oslobodila do tada okupirani dio Republike Hrvatske. Nakon toga ostao je samo još Vukovar i istočna Slavonija koji su poslije mirnom reintegracijom vraćeni u ustavnopravni poredak Hrvatske.

Od „Oluje” je prošlo 15 godina, ali taj datum ni danas u meni ne blijedi. Po osamostaljenju Hrvatske Knin je ubrzo postao centar srpske pobune; prve barikade bile su upravo kod Knina, a on je poslije postao i glavni grad srpske paradržave. Samim time oslobođenje Knina dočekano je s oduševljenjem i taj datum slavi se kao Dan pobjede i Domovinske zahvalnosti. „Oluja” je bila „šlag na torti” pobjede Hrvatske vojske u Domovinskom ratu.

Dobar geografski položaj, prirodna spojnica mediteranskog pojasa s kontinentalnim dijelom i Panonskom nizinom, pretvorio je „grad od davnina” u značajno vojno uporište. Knin ima i jako prirodno zaleđe, planinu Dinaru. U planovima za njegovo oslobađanje Dinara je predstavljala ključne preduvjete za brz ulazak u grad čime bi Knin bio doveden u poluokruženje. Krajem 1994. godine hrvatske snage krenule su u akciju „Zima94” kojom se stvarao klin prema Kninu. Sama akcija odvijala se u etapama u razdoblju od 29. studenog do 24. prosinca 1994. godine čime se prodrlo 20 km u dubinu neprijateljskog teritorija. Klin se usijecao u prostor koji su držali četnici, s obje strane livanjskog polja. Akcija „Zima94” bila je jedna od najtežih bitaka u Domovinskom ratu.

U zadnjoj etapi, kroz metar duboki snijeg trebalo je osvojiti dobro ukopane četničke položaje u planini što je krvavo ostvareno pogibijom pet suboraca. Narednih mjeseci, do proljeća trebalo je izdržati u nemogućim vremenskim uvjetima, jakoj hladnoći, snijegu i ledu te krševitom terenu. Noću se često čulo

Branko Markota sa suborcima tokom akcije „Oluja”

pucanje stabala od hladnoće i nije bilo nimalo lako izdržati na minus 20-30 stupnjeva Celzijusovih. Krajem veljače 1995. godine s planinskog vrha Jankovo brdo (1779 m nadmorske visine) na Dinari prvi put sam ugledao kninsku tvrđavu. San o „kavi u Kninu” polako se počeo ostvarivati.

Ubrzo su slijedile manje akcije „Skok 1” i „Skok 2” kojima se dalje napredovalo Dinarom i Livanjskim poljem do iznad izvora Cetine (na hrvatskoj strani) Ći sela Uništa. Na Dinari su probijeni kilometri puteva kojim su se izveli tenkovi na same vrhove planine, poput Velikog bata (1853 m) iznad Uništa. Stiglo je i ljeto i akcija „Ljeto 95” kojom se dalje napredovalo. Tom prilikom je oslobođeno Bosansko Grahovo 28. srpnja i na taj se način pod kontrolom HV našao cestovni pravac Knin - Drvar pa su neprijateljske postrojbe u sjevernoj Dalmaciji dospjele u polukruženje. Neprijatelj je na operaciju odgovorio povlačenjem i uspostavljanjem crte obrane na Crvenoj zemlji i Strmici, 10 kilometara od Knina.

I dok je supruga kod kuće, sa dvije male curice od sedam mjeseci i 3 godine, željno iščekivala moj povratak, događaji na terenu odvijali su se gotovo filmskom brzinom. 3. kolovoza izvučeni smo s ranijeg položaja, na kojem smo dan prije vodili teške borbe s četnicima koji su pokušali preuzeti nadzor nad jednom kotom s koje se kontrolirao cijeli dio od Bosanskog Grahova prema Livanjskom polju i Kninu. Na vrh viši od 1600 m, do kojeg se išlo oko dva sata hoda, doslovno

smo za manje od 50 minuta dotrčali u pomoć suborcima. Kad sam saznao da se ide na Knin, srce je bilo veliko „poput kuće” kao i u svih suboraca. Motivacija nije bila nikad jača. Jedan naš suborac koji je bio u mirovini, nije želio propustiti taj povijesni trenutak i priključio nam se u akciji. Poginuo je 6. kolovoza kraj Knina. Uoči akcije nije se moglo spavati od uzbuđenja, svi smo željno iščekivali polazak. Prvi dan akcije, 4. kolovoza probijeni su neprijateljski položaji na obroncima Dinare, od najvišeg vrha Sinjal pa prema Strmici. Kad sam ujutro 5. kolovoza sa obronaka Dinare ugledao Knin, bio sam presretan i ponosan što sudjelujem u veličanstvenoj pobjedi Hrvatske vojske. Iako je vrijeme bilo vruće, kakvo je i za očekivati početkom kolovoza, a mi nakrcani naoružanjem i opremom, ništa nam nije bilo teško. U čizmama na plus tridesetak stupnjeva probijali smo se gotovo neprohodnim terenom prema Kninu. Nitko se nije žalio na bolove ili umor. Elan i zanos koji smo tada imali teško je opisati. Srpska paradržava srušila se kao kula od karata. U samo tri dana oslobođeno je okupirano područje veličine 10 400 četvornih kilometara ili 18,4% ukupne površine Hrvatske.

Iz naše župe u akciji „Oluja” i poslije u pobjedonosnim operacijama do kraja rata sudjelovalo je nekoliko župljana: Vinko Vučić, Svetko Ramić, Petar Jurišin, moja malenkost te Ante Petković iz Pruda, svi kao pripadnici 4. gbr.

Branko Markota

Pet godina u Vidu

Prošlo je otprilike tri mjeseca otkako sam otišao iz Vida s mjesta ravnatelja Arheološkog muzeja Narona. Ovo je svakako premalo vremena da mi se svi dojmovi slegnu nakon točno pet godina i šest mjeseci koje sam proveo u Vidu radeći, ali i živeći s mještanima Vida. Gotovo svakodnevno se prisjećam mnogih trenutaka koje sam proživio u Vidu, vezano za ustanovu i posao koji sam obavljao, ali i vezano za ljude i događaje koje sam u Vidu upoznao.

Zamoljen da napišem za Župni list jedan osvrt na moj boravak u Vidu, nisam ni sam znao kako da započnem, odakle da krenem, kojih stvari da se dotaknem pa ću krenuti od nekakvog početka i kako me misli odnesu.

Nakon mnogih neuspjelih razgovora tadašnjega Ministarstva kulture sa nekim kolegama arheolozima oko preuzimanja izgradnje muzeja u Vidu, izbor je pao i na mene. U prvom trenutku moram priznati da nisam bio oduševljen tom idejom iz čisto ljudskih razloga, a to je strah da ja takav posao neću niti znati

niti moći obaviti. Sa dvadeset i devet godina imao sam samo neiskustvo, bio sam na početku svog radnog vijeka kao muzealac i arheolog, ali jednostavno je u meni želja za izazovom bila puno jača. U tom trenutku sam otišao iz Zadra sa stalnog radnog mjesta u Državnom arhivu Zadar, u jednu neizvjesnost. Neizvjesnost se sastojala u tome što nisam znao što me sve očekuje na novome poslu. Jedino znanje i iskustvo koje sam imao bilo je iz arheologije. O muzeologiji u praksi nisam znao puno, a o gradnji muzeja nisam znao baš ništa. No stvari su jednostavno krenule svojim tijekom, bilo je potrebno učiti brzo i učiti puno, a moja sreća u svemu tome je bila što su mi mnogi ljudi pomogli, od Ministarstva kulture do samih mještana Vida.

Muzej se gradio i naposljetku je otvoren, i moji kolege su zaposleni. Prilikom otvaranja mnogi ljudi su nam čestitali govoreći kako je sada sve gotovo, no ja sam to vidio na jedan drugačiji način. Za mene i za nas djelatnike muzeja, to je bio samo prvi korak, sve

Hrvoje Manenica prilikom otvaranja muzeja

je ustvari tek započinjalo. Bilo je potrebno napraviti puno posla kako bi se takav jedinstveni i novi muzej doveo u funkciju i kako bi osim velike posjećenosti obavljao i muzeološku, odnosno arheološku djelatnost. Budući da smo bili u novoj zgradi ograničeni s prostorom, zbog veličine parcele na kojoj je zgrada izgrađena, bilo je potrebno osigurati adekvatan prostor za rad sa arheološkim materijalom, kako bi se mogla obavljati obrada materijala. Zahvaljujući Mjesnom odboru Vid, prostor u prizemlju školske zgrade je i dalje ostao u službi arheologije, odnosno ugovorom je dan na korištenje Muzeju. Na ovaj način stvorili su se uvjeti za primarnu djelatnost Arheološkog muzeja, a to je obrada materijala. Prije novih istraživanja na području Narone, potrebno je obraditi sav materijal koji je u proteklim desetljećima iskopan i čuva se u muzejskoj čuvaonici.

Ovom prilikom moram istaknuti i sve druge stvari koje smo u muzeju osmišljavali i organizirali, a koje su kod posjetitelja uvijek bile jako dobro primljene. Prije svega mislim da je izložbena djelatnost nešto što je jako dobro funkcioniralo u muzeju. Bilo je interesantnih gostujućih izložbi i predavanja, kao i tematske „Noći muzeja” i „Dani muzeja”. Ovo je svakako jedan segment u djelatnosti muzeja koji će se vjerujem uspješno odvijati i ubuduće.

Izgradnjom muzeja u Vidu dobilo se puno, kada se sagledaju mogućnosti te ustanove, ali i samoga mjesta. U Vid sam dolazio još kao malo dijete sa svojim roditeljima i sjećam se kako je to mjesto nekada izgledalo i kako se živjelo. Vremena su se od tada jako promijenila, način života se u potpunosti promijenio, a promijenio se i sam Vid. Izgradnjom Muzeja dobilo se puno što se tiče hrvatske arheologije, ali i što se tiče mogućnosti za kulturni turizam koji u spoju s gastronomijom, etnologijom i tradicijom može biti od velikog značaja za Vid i neretvanski kraj. Na žalost, moram konstatirati, mislim da ovo nije uopće prepoznato u strukturama lokalnih gradskih vlasti i s te strane smatram da je potencijal Narone gotovo neiskorišten.

Za vrijeme mog boravka u Vidu suradnja je uvijek bila odlična s mjesnom vlasti. Mnoge manifestacije, ako ne i sve koje smo imali u muzeju i oko njega, ne bi bile realizirane da nije bilo ljudi iz Vida koji su uvijek sudjelovali u svemu što smo organizirali. Posebno mi je drago bilo vidjeti reakcije ljudi prilikom održavanja Naronitanskog kulturnog ljeta, prije svega kazališnih predstava naših proslavljenih glumaca i kazališnih kuća. Zahvalu prije svega dugujem Vedranu Mlikoti koji nam je puno pomogao i koji je odmah prepoznao naša nastojanja da u Vidu stvorimo jedno

mjesto u kojem će se odvijati razni kulturni događaji. Prošlogodišnja „Rimska noć” mi je ostala posebno upečatljiva u sjećanju, upravo zbog načina kako smo ju organizirali i realizirali. Smatram da je ova ideja bila jako dobro prepoznata od mještana Vida, naročito mladih koji su na kraju sami i organizirali mnoge segmente uz sugestije djelatnika Muzeja. U dolini Neretve ovo je nešto što se može organizirati jedino u Vidu, s obzirom na antičku tradiciju i smatram da bi to trebalo i ubuduće potencirati, kako od strane Mjesnog odbora, mještana tako i od strane Muzeja. Nakon prve „Rimske noći” reakcije ljudi i medija dovoljno su rekli sami za sebe i ovakve stvari su sigurno nešto što će doprinijeti afirmaciji Vida kao mjesta antičke tradicije, kulture i atrakcije.

Kao što sam na početku napisao, tri mjeseca je premalo da bi mi se slegli svi dojmovi o mom radu i boravku u Vidu. Siguran sam u jedno, a to je da će mi uvijek biti drago što sam imao priliku raditi u Vidu, družiti se s mještanima Vida i nikada neću zaboraviti kako sam bio primljen u Vidu.

Kao Neretvaninu po ocu, uvijek mi je bila želja odveslati Maraton lađa, što su mi na kraju opet Vidonjci omogućili. Ponosan sam što sam četiri godine veslao za „Domagojeve gusare” i što sam se družio s tim ljudima i s njima imao priliku i osvajati odličja. Također kao član „Domagojevih gusara” sam sudje-lovao u preveslavanju Jadrana, što nisam nikada niti mogao zamisliti da ću učiniti. To iskustvo je mnogo više od sportskog rivaliteta ili plasmana na Maratonu lađa.

Zbog osobnih razloga i životnih okolnosti vratio sam se u Zadar gdje danas radim u Arheološkom muzeju Zadar. Nakon pet i pol godina koje sam radeći proveo u Vidu, sretan sam što sam tu stekao mnoge prijatelje i upoznao mnoge dobre ljude. Nemoguće mi je ovdje zahvaliti poimence svakome iz mjesta kome bih želio, stoga bih se iskreno zahvalio svim mještanima Vida što su me prihvatili i primili kao svoga. Vid je postao neizbrisivi dio moga života na što sam iznimno ponosan. Na kraju sa sigurnošću mogu kazati da sada znam što znači onaj slogan, „Vid - maleno mjesto srca moga”.

Hvala vam svima!

Hrvoje Manenica

PUČKI PJEVAČI U IVANIĆ GRADU

U subotu 12. studenog 2011. godine naši crkveni župni pučki pjevači sudjelovali su u Ivanić Gradu na **X. Smotri muških pjevačkih skupina Hrvatske**. Na put se krenulo rano ujutro te se, uz kratka zaustavljanja, u popodnevrim satima stiglo u Ivanić Grad, točnije Caginec, kod obitelji Ivica Kalfića. Tu su naši „zagrebački” župljani Mirko Volarević, Zvonko Plečaš i Dušan Brečić donijeli pečenog odojka, a domaćin je sa svojom obitelji pripremio kotlovinu, kolače i naravno, ponudio topli dom na udobnost svima. Nakon obilate *pokripe* i pjesme krenulo se u Pučko otvoreno učilište u Ivanić Gradu gdje se pristupilo snimanju tonskog zapisa za Hrvatski radio kod urednice Maje Martinec te tonmajstora Danijela Blageca. Radi se o nosaču zvuka na kojem će biti predstavljeni zanimljivi i uspješni nastupi (izbor) pjevačkih skupina koje su u ovih deset godina nastupale na Smotri u Ivanić Gradu. To su audio zapisi Hrvatskog radija koje djelatnici Maja Martinec, ali i član stručnog odbora Ivica Ivanković, brižno bilježe. Nosač zvuka (CD) biti će konkretan trag života manifestacije kroz koju je proteklih deset godina prošlo devedesetak pjevačkih skupina. Među skupinama koje su došle nastupiti brzo su se sklopila poznanstva, a pronašli su se i neki zajednički znanci poput Juraja Jurkovića iz Desinca koji poznaje mnoge djelatnike „Metkovke” pa im je uputio tople pozdrave. U punoj dvorani Učilišta, gradonačelnik Boris Kovačić otvorio je Smotru na kojoj je uz našu nastupilo još

deset skupina i to sljedećim redoslijedom: KUD-ovi „Posavec” Ivanić Grad, „Ogranak seljačke sloge” Posavski Bregi, „Panjevi” Privlaka, „Brinje” Brinje, „Desinec” Desinec, „Sveta Kata” Grude, „Košutarica” Košutarica-Novska, „Kolo” Donja Berbina i na kraju Vokalisti LADO. Jedino su naši pučki pjevači izvodili sakralne skladbe i to *Virovanje, Svetoj žrtvi uskrsnici* i *Tebe Boga hvalimo*. Kako je stručni rukovoditelj Smotre bio mr. sc. Joško Čaleta, koji je sa svojim Ladovcima s drugom skladbom u njihovoj obradi polučio izuzetan uspjeh, skrenuo je pažnju svojim da poslušaju naše *originale*. Gromoglasni pljesak iza svake skladbe i vidno odobravanje Stručnog odbora Smotre, kojeg su uz Čaletu činili Božo Potočnik prof., Ivan Ivo Ivančan i Ivica Ivanković, prof., godio je uhu i oku. Nakon svih nastupa, domaćin je pripremio bogat i raznolik domjenak kojeg su naši potpomogli mandarinama, a nakon zakuske i pića nastavljeno je druženje i pjevanje svih sudionika.

Na koncu su nas predsjednik KUD-a „Ogranak seljačka sloga” Ivan Barilić i njegova supruga Milka odveli u lovački dom Lovačkog društva „Fazan” u Topolju gdje smo bili smješteni zajedno sa susjedima iz Gruda. Tu se druženje uz pjesmu nastavilo do sitnih noćnih sati. Ujutro su organizacijski rukovoditelj Josip Sraka, inače naš domaćin, gospođa Barilić i još nekoliko djevojaka pripremili doručak nakon kojega smo krenuli natrag. Na polasku obećana su još mnoga druženja koja će se zasigurno i ostvariti nakon ovog

Pučki pivači tokom nastupa u Ivanić Gradu

lijepog iskustva i gostoljubivih domaćina. Župu su predstavljali Marinko Marušić *Makedonac*, Miće Marušić *Pestro*, Ante Plećaš, Nedo Plećaš, Jure Petković *Pećak*, Matko Suton *Pura*, Grgo Volarević *Grga*, Miro Volarević, Pero Volarević *Radanov*, uz svoju malenkost još je putovao „Đota“, a vozio je Rajko Tomić iz *Luje Auta*.

Nekoliko dana nakon održane smotre stručni rukovoditelj iste mr. sc. Joško Čaleta osvrnuo se na manifestaciju svojom stručnom analizom svake skupine. Ovdje donosimo dio koji se odnosi na naše pjevače:

...8. Župni crkveni pučki pjevači Vid – Metković (10 pjevača)

Virovanje – više pjevača, kantadura, koji započinju i zbor koji im odgovara; posebne boje, ukrasi načini izvedbe počimatelja, razumljivo, čvrsto puno energije, iskreno, jedan od bisera hrvatske pučke crkvene pjevane tradicije, jaka koliko i njihova vjera koju su im u sveti zavjet ostavili njihovi preci.

Svetoj žrtvi uskrsnici – ovo je sad hit, koji s njima i publika pjeva...

Tebe Boga hvalimo – posebno svečano, izvrsne kadence, jako dobri zapjevi, tri napjeva slična, a opet toliko posebna. Uvjerljive izvedbe...

U vremenu kad se pod „napredak“ podrazumijeva napuštanje konvencionalnih načina komunikacije i prihvaćanje globalnih, standardnih načina komuni-ciranja, pučko crkveno pjevanje postaje „endemom“ svoje vrste. Pjevanje bez pratnje glazbala na lokalnom dijalektu, otvorenim grlenim pjevanjem kakav je poznat u tradiciji ovog kraja postaje izuzetno vrijedna tradicija koju će pjevači iz Vida ostaviti u zalog svojim nasljednicima. Što istaknuti kod njihova nastupa? Izuzetne solističke glasove predvodnika koji „gonu“- predvode pjev, čvrste glasove koji im se u tome pridružuju ili zajedništvo navedenog prepoznato u izbalansiranoj harmoniji kojoj i uzdasi i *glisanda*, zanimljivi načini ornamentiranja, bogata agogika, prilažu savršenosti glazbenog doživljaja. Za svaku pohvalu je njihov nastup i zanimljiv odabir napjeva koje su predstavili publici u Ivanić Gradu. Zahvaljujući medijskoj eksponiranosti (nastup Vokalista Lada pred Papom za vrijeme njegova posjeta Zagrebu) *Svetoj žrtvi uskrsnici* bio je napjev na koji je publika najzdušnije reagirala, pjevušeci zajedno s pjevačima za vrijeme izvedbe. Čestitam! ...

Marko Marušić

Koncert korizmenih pučkih napjeva dijela župa Neretvanskog dekanata

Nekoliko sati nakon izricanja prvostupajnske presude hrvatskim generalima, 15. travnja 2011. godine, pedesetak pučkih pjevača Neretvanskog dekanata, predvođenih Žudijama i „Šimunom” iz naše župe, ušli su pjevajući u procesiji na dubrovački Stradun. Mnoštvo turista i samih Dubrovčana sa znatiželjom je pratilo i slušalo šta se događa, a neki su pomislili da je to svojevrsni performans Neretvana zbog presude, posebice vidjevši Šimuna kako nosi križ. Mnogi su jednostavno kleknuli i tako ispratili ovu nsvakidašnju procesiju, a velika većina je krenula za pjevačima koji su ih doveli pred crkvu Velike Gospe gdje je nakon kraće pripreme započeo treći koncert ove skupine pod nazivom Prosti Gospodine, puku tvome prosti, milosrđe Tvoje veliko je dosti. Pučka (korizmena) misa doline Neretve koju je predvodio *don Mladen Margeta* spontano je bila prvi dio koncerta, dakle pučka misa koju su pratili pučki pjevači po rasporedu koji je prije dogovoren. Nakon mise je to ponovljeno na samom koncertu što se pokazalo nespretnim, odnosno nepotrebnim jer je to ponavljanje ustvari zbunilo posjetitelje koji su polako napuštali crkvu misleći da je to sve što se ima čuti propustivši tako ono najinteresantnije. Svi koji su ostali burnim su pljeskom pozdravili izvođače na kraju koncerta koji gotovo da i ne završava na klasičan način jer su se svi sudionici formirali u procesiju ispred prezbiterija pjevajući Prosti moj Bože. Izišli su iz crkve te tako nastavili do Straduna i dalje do Pila.

Ispred crkve svetog Vlaha skupljeno mnoštvo koje je protestiralo povodom presude generalima nakratko je zaustavilo svoj program i svu svoju pozornost dalo neretvanskim pučkim pjevačima koje su činile župe: Gospe Karmelske – Bagalovići, Presvetoga Trojstva – Rogotin, svetog Stjepana Prvomučnika – Slivno, Ravno – Vlaka, Srca Isusova i Marijina – Vidonje-Mlinište te župa Snježne Gospe – Vid.

Domaćini predvođeni don Stankom Lacom, župnikom župne crkve Velike Gospe u Dubrovniku, počastili su sve sudionike u jednom od dubrovačkih restorana gdje im se pridružila i bivša županica Mira Buconić pa se tako večer nastavila u ugodnim razgovorima, pjesmi i veselju na radost svih prisutnih.

Ovaj koncert ustvari je dio projekta gospodina Joze Čikeša, direktora Festivala pasionske baštine, koji je ovim koncertom zapravo imao izdvojeni program u Dubrovniku, baš kao prethodne godine u Drnišu. Stručni odabir pjesama i izvođača odradio je mr. sc. Joško Čaleta uz asistenciju profesora Vidoslava Bagura koji je dio operativnih poslova odradio zajedno sa mnom. Nakon svečane večere don Laco se zahvalio svima za lijepi doživljaj kojeg su pružili njegovim župljanima i izrazio nadu da to neće biti zadnji nastup takve vrste u Dubrovniku, a profesor Bagur je putem telefona prenio pozdrave i najavu sljedećeg nastupa koji će biti u našem biskupskom središtu Splitu.

Marko Marušić

Čuvari Kristova groba (Žudije) na smotri u Dubrovniku

Nagrada županije Marku Marušiću

Povodom Dana županije Dubrovačko-neretvanske, na blagdan svog zaštitnika svetog Leopolda Mandića u Dubrovniku su 12. svibnja dodijeljena javna priznanja za 2011. godinu. Tom prilikom dodijeljena je Nagrada za doprinos ugledu i promociji Dubrovačko-neretvanske županije u zemlji i svijetu u proteklom jednogodišnjem razdoblju Marku Marušiću

iz Vida, predsjedniku Udruge lađara Neretve. Na inicijativu Ante Šprlje za dodjelu javnog priznanja županije, Marušića je nominirala Komisija za odlikovanja i nagrade grada Metkovića, a pozitivne recenzije dali su stručni suradnik i voditelj nekoliko hrvatskih festivala folkloru prof. Vido Bagur i ravnatelj Arheološkog muzeja Narona prof. Hrvoje Manenica.

Župan Nikola Dobroslavić uručio je priznanje Marku Marušiću

Priznanje je Marko Marušić zaslužio tijekom višegodišnjeg razdoblja, a posebice tijekom 2010. godine volonterskim radom, ulaganjem iznimnog truda, vremena i čak vlastitog novca, radeći na promicanju Dubrovačko-neretvanske županije kroz različite međunarodne i domaće projekte i inicijative od kojih se mogu istaknuti:

Maraton lađa na Neretvi koji je dosegao dosada najviši nivo sigurnosti, organiziranosti te sportsko-kulturnog odjeka u kojem je Marko Mrušić kao predsjednik Udruge lađara Neretve, posvećujući svoje vrijeme i trud u organizaciji ove velike manifestacije i koji je svojom transparentnom organizacijom, mnogobrojnim priznanjima i nagradama postao zasigurno središnja sportsko-kulturna, ali i turistička

atrakcija Dubrovačko-neretvanske županije koja promiče našu županiju diljem Hrvatske, ali i regije koja je sve zainteresiranija za ovu manifestaciju.

Projekt "Tragovima pradjedova" 2010. godine kao iznimno složen nesvakidašnji projekt u kojem je 50 lađara preveslalo Jadransko more veslajući neprestano od Metkovića, preko Opuzena, Ploča do Termolija u Italiji pa su tako za 37 sati prešli 270 km, spajajući dvije zemlje, odnosno našu Dubrovačko-neretvansku županiju, naše političare i gospodarstvenike s Moliškim Hrvatima i talijanskom regijom u kojoj žive. U Italiji i Hrvatskoj, te okolnim zemljama, taj izniman pothvat bio je jako dobro popraćen, podigao je na viši nivo odnose i na državnoj razini Republike Italije i Republike Hrvatske. Izaslanstvo Dubrovačko-

neretvanske županije je tom prigodom primljeno na visokoj razini od strane najviših državnih i regionalnih dužnosnika te je dogovorena i suradnja dviju regija/županija. Kao voditelj projekta, Marušić se istakao svojom požrtvovnošću, maštovitošću i radnim angažmanom.

„**Lađom oko Velike Jabuke za Leptiriće**”, projekt humanitarnog karaktera koji je u podmaklom stadiju organizacije Marko Marušić, u suradnji s Thierry Paulom, pod pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske, vodio sigurnim vodstvom ka uspjehu. Ovim projektom se željela skrenuti pozornost američke i hrvatske javnosti na hrvatsku tradiciju i tradiciju naše županije, ali i na djecu s posebnim potrebama u našoj županiji.

Vrijedi navesti i još neke “manje” projekte koje je Marko Marušić osmislio, organizirao ili bitno doprinio istima:

- travanj 2010. – Lađari masovno sudjelovali kao statisti u dokumentarnom filmu *Hrvatski kraljevi*,
- travanj 2010. – Udruga lađara nominirana za nagradu za kreativnost i inovativnost u kategoriji „Kreativni i inovativni turistički projekt ili proizvod” te je i sudjelovala na dodjeli nagrada u Zagrebu,

- travnja 2010. – Lađari sudjelovali na Croatia Boat Showu u Splitu prezentacijom tradicionalnih vrijednosti našeg kraja,
- svibanj 2010. – Lađari veslali oko Lapada za Dan županije u Dubrovniku,
- srpanj 2010. – Lađari sudjelovali na 38. Una regati,
- kolovoz 2010. – Sudjelovanje lađara na manifestaciji „Trilj na Cetini”,
- kolovoz 2010. – Udruga lađara Neretve u Kninu povodom Dana pobjede,
- rujan 2010. – sudjelovanje Udruge lađara Neretve u svečanom obilježavanju Dana hrvatske ratne mornarice,
- listopad 2010. – zajedno s HRT-om predstavljanje filma „Tragovima pradjedova”.

Sve te projekte i aktivnosti gosp. Marko Marušić je osmišljavao, organizirao i provodio s osebujnim entuzijazmom, neviđenom energijom i nesebičnim radom koji svakako valja nagraditi i time pokazati da su radne i moralne vrijednosti u današnjem društvu ipak visoko cijenjene!

BM (izdvojeno iz prijedloga za nominaciju)

Rimska noć u Naroni

Zamisao o organiziranju manifestacije „Rimska noć u Naroni” potekla je od djelatnika Arheološkog muzeja Naronu, a osmišljena je u suradnji Muzeja i Mjesnog odbora Vid. Ovaj svojevrsni „festival antike” nije bilo moguće provesti bez uključivanja lokalne zajednice.

Na temelju ranijeg iskustva računali smo na pomoć stanovnika Vida, ali nesebična pomoć i kreativnost mještana nadmašili su sva naša očekivanja. Ideja vodilja bila je uključivanje mještana i podizanje svijesti o važnosti ovog antičkog lokaliteta, kod lokalnog stanovništva i stanovništva šire okolice, ali i znanstvene i turističke javnosti. Prezentiranjem različitih obrta, odjeće, frizura, hrane i pića populariziralo bi se i oživjelo povijesno nasljeđe i svakodnevni život ovog značajnog antičkog grada.

Sve navedeno za cilj je imalo približiti antičku Naronu i Arheološki muzej Naronu posjetiteljima, upoznati javnost s bogatstvom arheološke baštine mjesta Vid te upotpuniti turističku ponudu doline Neretve.

S idejama, sastancima i na kraju samim pripremanjima i realizacijom ove manifestacije počelo se već u siječnju 2011. godine, dakle sedam mjeseci prije samog održavanja. Činilo se da je to dovoljno vremena

za sve planirano, ali bez nesebične pomoći mladih iz Vida, njihovih roditelja, mjesnog odbora, don Mladena Margete i mnogih drugih ovo vrijeme ne bi bilo ni približno dovoljno za ostvarenje.

Manifestacija se održala 29. srpnja na prostoru ispred Muzeja, a kao svojevrsna kulisa korištene su i terase Mile i Jakova Bukovca, Nede i Josipa Vučića, Joška Ilića-Joje, Drage Borasa, Mirke Ilića, Davora Taslaka-Đuđe te Ljube Ramića. Postavljanje štandova na ova mjesta davali su osjećaj oživljenog naronitanskog foruma na kojem je bilo živo do kasno u noć.

Sedamdesetak sudionika manifestacije koju su činili mještani Vida svih uzrasta, djelatnici muzeja i prezenteri različitih obrta bili su odjeveni u autentičnu rimsku odjeću, što je dalo poseban ugođaj cijeloj manifestaciji. Sa štandova se širio miris slasnih delicija pripremljenih i začinjanih po originalnoj recepturi rimske kuhinje. Tako su svi posjetitelji mogli kušati libum – žrtveni kruh, panis militaris – vojnički kruh, lucanicae – rimske kobasice sa pinjolima, gastris i globi – rimske slastice, conditum paradoxum i mulsum – rimska vina sa začinicima, ali i mnoge domaće tradicionalne slastice koje su spravile brojne domaćice iz Vida i na tome im neizmjereno hvala.

Zajednička fotografija sudionika Rimske noći

Tu večer Vid je posjetilo oko 1500 posjetitelja, unatoč tome što se cijeli dan sunce smjenjivalo s kišom i svi su oni htjeli kušati svoj komadić antičke Narone. Ovo naravno nije konačan broj, jer je bilo teško prebrojiti sve ljude na Forumu. Osim ovih mirisa ugođaju su pridonosili i zvukovi rada kovača, klesara, mozaičara te keramičara, ali i triclinium – rimska blagovaonica u kojoj je uživao naš car August, kojeg je uprizorio Branko Boras – Kuso i njegova svita, ali i rimska vojna straža koja je ulovila nekolicinu odbjeglih robova.

Ono što je oduševilo sve pripadnice ljepšeg spola bio je rimski frizerski salon, u kojem su se uređivale one koje su htjele isprobati antičke frizure, a na Forumu su se djeca zabavljala rimskim igrama.

Preostaje mi samo još jednom zahvaliti svima onima koji su na bilo koji način pridonijeli prvoj Rimskoj noći u Naroni i pozvati vas sve da sudjelujete i u nadolazećoj, za koju će radni sastanci i pripreme početi odmah iza Noći muzeja.

Ana Taslak

-- SPORT --

11. ožujka u organizaciji Udruge lađara „Domagojevi gusari” i kajak-kanu kluba „SVETI VID” u župnoj dvorani održano je predavanje profesora Vinka Mijočevića, inače koordinatera stručnog stožera Reprezentacije u kajaku i kanuu, na temu „Primjena određenih sprava u teretani za razvoj pojedinih mišićnih skupina”. U dvorani se okupilo dvadesetak mahom mlađih osoba koje se bave nekim sportom u čemu su brojčano prednjačili veslači. Okupljenima se najprije obratio Marko Marušić kako bi objasnio koji je smisao

ovog predavanja te potom dao riječ profesoru Vinku Mijočeviću.

Kroz izvrstan pedagoški pristup je objasnio mladima zašto trebaju biti društveno aktivni, a napose u sportu te kako tu trebaju težiti boljim rezultatima jer kada dođu u određene godine i kada se osvrnu za sobom tada bi trebali vidjeti rezultate svoga postojanja. Također je spomenuo koliko je kod onih koji se bave sportom bitno kad, kako i koliko se jede te ono najvažnije - priprema sebe i tijela na napore prije dola-

ska u teretanu. Nikada ne valja ući u teretanu nezagrijan ili sit, s tim da se preporuča dosta trčanja, a naročito prije teretane.

Nakon izlaganja svi nazočni su se popeli u teretanu gdje je hrvatski proslavljeni kajakaš Nikica Ljubek, inače direktor Reprezentacije, sin još slavnijeg pok. Matije, objašnjavao spravu po spravu uz praktično pokazivanje svake radnje. Na svakoj vježbi isticao je ono što je poželjno raditi te ono što se ne bi smjelo

raditi. Nakon jednosatnog programa osjećalo se kako bi mladi htjeli još štošta čuti i vidjeti, pogotovo što se tiče praktičnog pokazivanja pojedinih vježbi, budući da ih je Nikica majstorski izvodio. Poseban osvrt dao je na osobnu higijenu te čišćenje, održavanje i provjetravanje prostora u kojima se vježba. Na kraju su se gosti zahvalili i obećali svaku pomoć u radu te najavili svoj ponovni dolazak u Metković koji im je postao neizostavni dio godišnjih priprema zbog idealnih uvjeta koji ovdje imaju.

14. memorijalni turnir „Ante Taslak”

MNK Vid pobjednici 14. memorijalnog turnira „Ante Taslak”

Od 12. do 27. ožujka u Vidu je odigran 14. memorijalni turnir u malom nogometu u spomen i sjećanje na našeg mještanina i hrvatskog viteza koji je kao pripadnik 116. brigade HV položio svoj život na oltar domovine 22. prosinca 1991. godine na južnom bojištu kod Bistrine. Sudjelovalo su 22 ekipe, a pobjednički pehar i to drugu godinu za redom osvojio je MNK Vid.

Uoči finalnog ogleđa svirana je Hrvatska himna, a nazočni su potom minutom šutnje odali počast pok. Anti i svim poginulim i preminulim hrvatskim braniteljima. U finalu su se sastali MNK Vid i Crni put, ekipe koje nastupaju i u ligi malog nogometa u Metkoviću. Vid je opravdao status favorita i pobijedio s dva pogotka Tomislava Kešine i uz 1 protivnički autogol. Vid je pogodak primio na samom kraju utakmice. Treće mjesto osvojila je ekipa Bivoljeg brda

(sastav iz okolice Stoca što turniru daje i međunarodni štih) pobijedivši Kobiljaču 4:1. Uoči finalne utakmice mali karatisti Karate kluba "Knez Domagoj" izveli su prezentaciju, a nakon toga u revijalnoj utakmici sastali su se Pošta, čiji je pok. Ante bio djelatnik te ekipa Prijatelja s kojima je u Vidu igrao u svoje vrijeme.

Za najboljeg igrača turnira proglašen je Tomislav Kešina kojem je pripala prigodna statua, najbolji golman je Frane Jurišin, a najstrijelac Leon Kozarić iz Bivoljeg brda. Svim četirima ekipama pripao je pehar za osvojena mjesta, a pobjednicima i veliki prijelazni pehar koji im je uručio Mijo Taslak, sin pok. Mije, dok je predstavnik Hrvatske pošte predao i prigodni poklon. Po lijepom i sunčanom vremenu tribine su bile pune, a poseban štimung u finalu su davali navijači obaju timova.

1. Kup Gospe Snježne

Od 26. srpnja do 4. kolovoza u Vidu je, u organizaciji MNK Vid, odigran 1. Kup Gospe Snježne, turnir u malom nogometu. U konkurenciji dvadeset ekipa pobjednik je bila ekipa Porto tolera iz Ploča. U finalu su pobijedili sastav CB Čuk iz Velikog Prologa 2:1. U utakmici za 3. mjesto Crni put je bez borbe dobio 3:0 jer je suparnička ekipa navodno išla gledati Hajduk u Splitu protiv Stokea (0:1). Pobjedniku je pripao pehar i novčana nagrada od 7000 kn koju je uručio predstavnik grada Metkovića Mario Batinović, drugolasiranom sastavu CB Čuk iz Velikog Prologa (za koji su igrali pojedini igrači drugoligaša TIN-a i prvoligaša Vrgorca) pripao je

pehar u trajno vlasništvo i novčana nagrada od 2000 kn, a uručio im ju je predsjednik MO Vid Marko Marušić. Pehar za treće mjesto i novčanu nagradu od 1000 kn ekipi Crnog puta uručio je predsjednik MNK Vid Stipe Čamber. Uoči finala odigrana je revijalna utakmica Vidonjki i Metkovki koje su uvjerljivo dobile domaće igračice 8:2. Iako nije ženski sport, moglo se primjetiti dobrih poteza, a pojedine igračice po nogometnim fintama mogle bi igrati ravnopravno s muškim kolegama. Finale je završeno iza 22 sata dok je gledalište bilo gotovo puno. Po završetku izvlačena je tombola, a glavnu nagradu - sportsko biciklo dobio je Goran Marušić iz Pruda

Veslanje

Nekoliko mladića iz Vida aktivno je u Veslačkom klubu „Neretvanski gusar” u Metkoviću gdje postižu brojne uspjehe u svom rangu. Dana 5. ožujka 2011. na stazi u Spinutu u Splitu se održala regata Veslačkog saveza Dalmacije. Veslači Neretvanskog gusara iz Metkovića nastupili su u pet utrka sa šesteročlanom posadom. U utrci samac za mlađe juniore B, veslač Ante Matić iz Vida je osvojio srebrnu medalju. Ostale posade su zauzele tri četvrta, jedno peto i jedno šesto mjesto.

Na stazi u Skradinu kraj Šibenika 25. ožujka održala se 2. regata Kupa Dalmacije. U utrci samac za mlađe juniore, veslač Mateo Vidović iz Vida osvojio je zlato. U Dubrovniku 16. travnja na stazi na Rijeci Dubrovačkoj održana je 3. regata u kojoj je Mateo Vidović osvojio 3. mjesto. U samoj utrci Mateo je bio u vodstvu za zlato, zadnjih 200 m, veslač iz drugog

kluba, uletio je Mateo u stazu, poklopio mu veslo pa je Mateo morao pred samim ciljem stati osvojivši tako treće mjesto. Na IV. regati, koja se održala 21. svibnja u Makarskoj, u utrci samac juniore 3. mjesto osvojio je Mateo Vidović, a 4. mjesto Marijan Vučić. U utrci dvojac na pariće juniore B Ante Matić i Ivan Vučić postigli su 3. mjesto. Na 5. regati Kupa Dalmacije koja je održana na stazi na Spintu u Splitu Mateo Vidović osvojio je broncu u utrci 1× JMB.

Na zadnjoj regati Kupa Dalmacije održanoj u Kaštel Kambelovcu 2. srpnja veslač Neretvanskog gusara Mateo Vidović osvojio je brončanu medalju. Marijan Vučić i Ante Matić (2XJMA) potopili su se od valova 500 m od starta, a tada su bili na trećem mjestu, te nisu dovršili utрку. Ivan Vučić (1XJMB) osvojio je 4. mjesto u foto finišu.

Veslači Neretvanskog gusara

Domagojevi gusari na utrci kupskih čamaca

28. kolovoza, na poziv našeg starog prijatelja Paje iz Siska, s dvije ekipe uputili smo se do Letovanića, mjesta od oko 2500 stanovnika kod Siska. Povod je bio 5. utrka kupskih čamaca od mjesta Stari Brod do Letovanića duljine oko 5,5 km na rijeci Kupi. Organizatori su TZ općine Lekenik i DVD Letovanić. Utrke se voze u tradicionalnim plovilima na rijeci Kupi i one se održavaju po uzoru na naš maraton lađa, samo u manjim plovilima koja su do sada mogla biti drvena i plastična, a već dogodine organizator planira napraviti istih 20 drvenih čamaca pa će i regularnost biti na nivou. Posadu čamca čine četiri veslača od kojih je jedan ujedno i kormilar koji i vesla i usmjerava čamac pa o njegovoj vještini najviše i ovisi plasman. Mi smo već jednom sudjelovali, točnije prije dvije godine kada smo bili drugi, a ni ovaj put nismo se vratili bez medalje.

Nakon nešto manje od 500 kilometara putovanja stigli smo do Letovanića gdje se u sklopu proslave blagdana svetog Bartola tzv. „Bartolova” održavala kulturno-turistička manifestacija „Letovanić, selo pokraj Kupe” uz dernek koji je privukao mnoštvo

svijeta. Dočekaao nas je prof. Pajo sa svojim nekadašnjim učenicima, lađarima ekipe Sisak uz obalu rijeke Kupe koja je bila izuzetno topla i povoljna za kupanje. Nakon što smo ispunili prijave, odvezli smo se uzvodno do Starog Broda gdje smo čekali start utrke. Nastao je manji problem sa čamcima za naše obe ekipe. Trebali smo dobiti jedan stari drveni čamac s kojim bi valjda stigli do večeri na cilj, ali na intervenciju našeg domaćina dobili smo druge čamce koji nisu baš bili u kategoriji sa pojedinim brzim čamcima. Mlađoj ekipi dali smo bolji čamac dok smo se mi veterani zadovoljili malo težim. Na startu se okupilo 13 ekipa od kojih jedna mješovita muško-ženska. Nakon starta i početnih zaveslaja u nas se zabila prva ekipa sisačkih lađara. Nakon što se gužva raščistila krenuli smo dalje. Mlađa ekipa odlično je veslala i izdvojila se u vrhu s prvom i drugom ekipom lađara Siska. Mi smo zauzeli šestu poziciju i upornim veslanjem smo uspjeli prestići dva čamca i na kraju zauzeti četvrto mjesto, odmah iza mlađe ekipe, baš u skladu sa startnim brojevima koje smo dobili (3 i 4). Prvo mjesto zauzela je ekipa Udruge lađara 2 Sisak,

a njihovi kolege iz prve ekipe bili su drugi. Prvoplasiranoj ekipi pripao je novi drveni kupski čamac dok su svim trima prvim ekipama pripale još i medalje i pokali od keramike koje su im udijelili načelnik općine i saborska zastupnica Ivanka Roksandić. Mlađi tim činili su Ante Ramić, Nedo Vučić, Ante Matić i kormilar Vinko Volarević. Stariji veterani: Miro Matić, Branko Markota, Mario Marušić i Mate Volarević.

Nakon dodjele otišli smo na večeru zajedno sa našim domaćinima lađarima Siska, a potom na zabavno-glazbenu feštu. S obzirom da smo kasno

potvrdili naš dolazak, odlučili smo noćiti na otvorenom u vrećama za spavanje. Domaćini su nam ponudili zatvorenu garažu što smo na kraju prihvatili jer je ujutro bila dobra rosa. Nakon doručka i oproštaja s našim domaćinima krenuli smo natrag. Usput smo se zaustavili u Rastokama kod Slunja i Kninu.

24. rujna Domagojevi gusari sudjelovali su na 6. maratonu posavskih šiklji-riječnih čamaca u sklopu 13. Mihovilskih susreta u Sisku gdje su osvojili treće mjesto iza dvije ekipe Siska na stazi dužine oko 8.500 metara. Natupili su Mate Volarević, Željko Markota, Vinko Volarević i Ivan Kuran.

Domagojevi gusari u Letovaniću na utrci kupskih čamaca: Ante Matić, Branko Markota, Mariofil Marušić, Ante Ramić, Nedo Vučić, Mate Volarević, VinkoVolarević, Miro Matić

Balotaši Pruda pobjednici turnira u Metkoviću za prvaka Dalmacije

vogodišnje Prvenstvo Dalmacije u balotama što ga je organizirala Slobodna Dalmacija, igrao se nizom turnira koji su se odigrani u Kninu, Sinju, Imotskom, Zadru, Šibeniku, Trogiru, Dubrovniku, Braču te u Metkoviću 2. srpnja 2011. Pobjednici turnira igrali su na velikom finalu u Splitu na rivi 17. srpnja. U Metkoviću je Prud ponovio prošlogodišnji uspjeh i osvojio turnir pobijedivši i ove godine u finalu Metković, ovaj put sa 12:9. Kretanje rezultata: Metković-Prud 1:0, 4:0, 4:2, 4:3, 4:6, 7:6, 7:7, 8:7, 9:7, 9:9, 9:12. Ključne poene osigurao je Mate

Jakić-Bili, a ostali članovi ekipe su bili Vedran Volarević, Željko Marušić, Ivan i Jurica Volarević. Prethodno je Metković u polufinalu pobijedio Vid 12:4. U prvom krugu Vid je pobijedio Opuzen sa 12:7 a nastupili su: Ante Kešina, Ante Jurišin, Boras-Ćićak, Dragan Vučić i Ereš-Ćedo. Prud je zaslužno osvojio turnir pobijedivši redom: Ploče 12:2, Šarić Strugu 12:6, Vrgorac 12:6, a imao je i navijačku podršku Torcide Prud koji su bodrili i Vidonjce u polufinalu protiv Metkovića. Turnir se igrao ispred hotela Naronu u Metkoviću od 10 sati ujutro do 18 sati, po velikoj žegi.

*Boćari Pruda pobjednici turnira u Metkoviću za prvaka Dalmacije 2011.
Željko Marušić, Vedran Volarević, Mate Jakić-Bili, Ivan Volarević, Jurica Volarević*

BM

Boćari Pruda za prvaka Dalmacije u Splitu

Boćari Pruda na turniru u Splitu

Na završnom turniru Prvenstva Dalmacije u balotama koji se održao u nedjelju 17. srpnja 2011. godine na splitskoj rivi, nastupilo je deset ekipa koje su prethodno pobijedile na natjecanjima u regijama. Prud je i drugu godinu zaredom pobijedio na regionalnom natjecanju u Metkoviću i time osigurao nastup na završnici u Splitu.

Početak turnira na splitskoj rivi označio je dvoboj između ekipe Pruda i Raštana. Prudani su na samom početku povelili s 2:0, a ubrzo nakon toga ostvarili prednost od 5:0 te 7:2, ali nažalost kada su došli do tog rezultata ekipa Pruda kao da se „smrzla” pa ih punat „nije htio” i gotovo. Protivnici su to iskoristili i promijenili rezultat u 7:8. Tada su Prudani učinili katastrofalnu pogrešku, „izbili” su bulin koji se odbio do protivničkih balota i time dali protivniku tri puna što je dovelo do rezultata 7:11 za Raštane. Ekipa Raštana je pobijedila jer se igra na 12 dobivenih punata.

Nakon teškog poraza nismo otišli odmah kući već smo ostali na splitskoj rivi gdje nam se pridružio i bivši župnik don Stanko Vrnoga. Uz bogat meni kojeg smo sami pripremili ostali smo do kasnog poslijepodneva. Boćar Željko Marušić za Slobodnu Dalmaciju izjavio je: „Di ćemo tugovat, došlo nas je preko 40 s autobusom i dva automobila. Torcida diže atmosferu, evo vidite da ne staju pjevati.”

Na kraju još spomenimo da je ekipa iz Cavtata pobijedila ekipu Ruda s 12:5 i time postala novi prvak Dalmacije u balotama. Cijelo prvenstvo odigrano je pod pokroviteljstvom Ožujskog piva, dok je glavnu nagradu od 10.000,00 kuna pobjedniku dodijelila Zagrebačka banka.

Za ekipu „Prud” nastupili su: Željko Marušić-Bego, Vedran Volarević-Vedro, Ivan Volarević-Iko i Mate Jakić-Bili.

Vicko Marušić

14. Maraton lađa, 13. kolovoza 2011.

Domagojevi gusari nastupili su na ovom, trinaestom po redu, maratonu lađa. Ove godine plan je bio pomladiti ekipu budući da se dio starijih članova povukao ili prešao u druge ekipe. Početkom srpnja nekolicina momaka se skupila, pozivani su i drugi momci iz Vida, ali nije bilo interesa. Uoči utrke lađa u Krvacu nekolicina nas starijih odlučila se angažirati kako bismo ipak imali ekipu. Prvi nastup imali smo na 7. lađarskom kupu Župe Bagalovići koji

je održan u organizaciji tradicijske, kulturno-sportske udruge „Oba Krvavca” povodom glavne mjesne fešte Gospe Karmelske. Na kupu je sudjelovalo 18 lađarskih posada, što ga čini najmasovnijim vanmaratonskim natjecanjem. Start je bio ispred rive u Krvavcu, a lađe su bile poredane u dva reda po ždrijebu. Veslalo se uzvodno do Metkovića s okretom oko mosta te natrag do istog mjesta gdje je bio cilj. Ukupna dužina ovog mini maratona je 15 km. Drugu godinu uzastopce

Domagojevi gusari na „Maratonu lađa“

Domagojevi gusari osvojili su četvrto mjesto. Ovaj put bili su iza ekipe *Gusari Komin*, pobjednika posljednja dva maratona lađa. Cijelo vrijeme bili smo na pariću *Gusara*, a na povratku kod Kule Norinske pokušali smo zauzeti treću poziciju. Neko vrijeme uspijevali smo se izravnati, ali više se nije moglo. Na kraju utrke organizator je podijelio prigodne pokale i medalje za prva tri mjesta: 1. *Stoševica*, 2. *Čeljevo*, 3. *Gusari Komin*.

Dan uoči blagdana Gospe Snježne, po sedmi put u Vidu na Norinu održani su lađarski dvoboji. Zbog uskog Norina lađarske utrke vozile su po dvije ekipe. Start je bio ispod mosta, a lađe su bile okrenute na suprotne strane. Jedna lađa vozila je uzvodno oko 120 metara gdje se na malom proširenju vršio okret oko bove i zatim se veslalo nizvodno. Ispod startnog mjesta oko 100 metara je bio drugi okret, a potom se vozilo natrag do cilja odakle se krenulo, pod mostom. Druga lađa prevalila bi isti put samo što je prvi okret bio nizvodno. Svaka posada bi tako prešla isti put.

Ove godine sudjelovali su domaćini *Domagojevi gusari* i nama susjedne ekipe: *Veterani IV. brigade*, *Jerkovac* i *Crni put* (svi iz Metkovića). Utrke su se ove godine vozile prvi put po sistemu „svak sa svakim“, a konačni poredak bio je prema pobjedama. *Domagojevi gusari* osvojili su prvo mjesto sa sve tri pobjede, drugi je *Jerkovac*, a treći *Crni put* koji je bio bolji od *Veterana 4. gbr.* Utješnu nagradu četvrto plasiranoj ekipi *Veterana* uručio je Teo Čupić, predsjednik nadzornog odbora ULN. Pokal i malu lađu za 2. i 3. mjesto dodijelio je predstavnik sponzora Splitske banke gosp. Ante Bukovac, a pokal, malu lađu i prijelazni štiti kneza Domagoja pobjedničkoj ekipi dodijelio je predstavnik sponzora "Tommy", gosp. Hrvoje Dodig.

U Opuzenu 11. kolovoza održane su utrke za startne pozicije na maratonu lađa. Nastupile su 33 ekipe. Prvo mjesto osvojili su *Gusari Komin*, drugo *Donjani donji*, a treće *Bjelovar Express*. *Domagojevi gusari* bili su na 19., a ekipa *Prud* na 27. mjestu.

Ovogodišnjem maratonu nazočio je gotovo cijeli državni vrh: predsjednik RH Ivo Josipović, predsjednica Vlade RH Jadranka Kosor, predsjednik hrvatskog Sabora Luka Bebić i drugi. Navedeni su izvršili smotru lađara poredanih ispred hotela Narona. Prethodno je održano ždrijebanje lađa. Ove godine bina sa uzvanicima i voditeljem bila je po prvi put na desnoj strani, na prostoru luke. Svi brodovi bili su vezani uz desnu obalu. Nakon intonirane hrvatske himne koju je otpjevao Zoran Bebić-Beba, predsjednik RH je dao zapovijed „Dubrovačkim Trombunjerima“ da ispale pluton što je ujedno bio i znak za start maratona lađa. Nakon plotuna, lađari su žustro krenuli kao da je cilj sto metara dalje. Nakon što su lađe poodmakle, za

njima su krenuli brodovi držeći se svog koridora na lijevoj strani Neretve dok su lađari imali desnu polovicu. Nakon početne gužve i sudaranja, vodeće ekipe počele su se izdvajati već nakon kilometar. Iako smo u početku malo zaostajali, kod veletržnice počeli smo prestizati izmorene lađe. Vodeća skupina jakih ekipa lagano je odmicala dok smo mi bili u drugoj skupini negdje oko desetog mjesta, predvodeći „gusjenicu“ lađa do Opuzena. Zamjene su vršene, i to drugu godinu za redom, na desnoj strani kako se ne bi križao koridor sa brodovima. Mi nismo vršili zamjenu jer nismo ni imali rezervnih veslača. Umor je učinio svoje i nizvodno od Opuzena počeli smo gubiti pozicije. Tom prilikom dogodila se i jedna zanimljivost. Ekipa hrvatske manjine iz Italije nije nastupila na prošlom maratonu kada se izmjena po prvi put vršila na desnoj obali Neretve kod Opuzena. Smatralo se da svi to znaju pa im ništa posebno nije bilo ni rečeno. Moližani su se tako spremali za zamjenu na starom mjestu kod rive u Opuzenu gdje su inače bili i smješteni. Njihove zamjene uredno su se zagrijavale iščekujući dolazak lađa. Kad su vidjeli da lađe pristaju uz desnu obalu pokušali su dozvati svoje lađare koji su ipak morali produžiti dalje bez vršenja zamjene.

Za ovogodišnji maraton može se reći da je bio pun iznenađenja. Jedno od njih je i ekipa *Čeljeva* koja je zauzela tek 23. mjesto, a bila je jedna od ekipa favorita. Ekipa *Stablina* nije ponovila rezultat od prethodne godine jer su ove zauzeli sedmu poziciju. Ekipa *Stoševica* zamjenama je pokušala ponoviti uspjeh od prije tri godine, ali u tome nije uspjela. Ekipu *Opuzena* nitko nije spominjao u bilo kakvim kalkulacijama, razgovorima i slično kao ekipu koja bi mogla stići do trećeg mjesta, jer su ove godine bili debitanti. Imali su dobru taktiku držeći se parića *Gusara* što ih je dovelo na postolje. Ugodno su iznenadili *Veterani 4. gardijske brigade* koji su postigli svoj najveći uspjeh osvojivši 13. mjesto. Očito im je pomogao i veslački maraton od Prevlake do Maslenice koji su izveslali u lipnju. *Gusari* iz Komina, od samog starta do cilja, držali su jednu od dvije vodeće pozicije, a na cilj su stigli kao pobjednici i to treći put zaredom pa im je veliki štiti ovaj put dan u trajno vlasništvo. To im je bio poticaj pa su se ove godine posebno pripremali, gotovo da nisu imali konkurenciju na maratonu. *Baćina* je osvojila drugo mjesto, iako je u početku debela zaostajala, čak iza nas negdje kod veletržnice. Dobro pripremljeni, taktički su uspjeli izboriti drugu poziciju ulaskom u Crnu riku. Mi smo na kraju osvojili 16. mjesto, bolje se nije moglo. Mlada ekipa iz Pruda postigla je 30. mjesto. Ova ekipa je jedna skladna i homogenu mlada skupina, a mislim da bi pod stručnim vodstvom i uz dobru motivaciju za par godina mogli konkurirati za medalju.

Veliki prijelazni štit i zlatne medalje pobjednicima je uručio predsjednik RH Ivo Josipović. Mali štit u trajno vlasništvo uručio im je gradonačelnik Ploča Krešimir Vejić. Srebrene medalje ekipi *Bacine* uručio je dožupan Nikola Dobroslavčić, dok je mali štit u trajno vlasništvo uručio gradonačelnik Metkovića Stipo Gabrić-Jambo. Trećeplasiranoj ekipi Opuzena mali štit u trajno vlasništvo uručio je njihov gradonačelnik Ivo Mihaljević. Četvrtoplasiranoj ekipi *Bjelovar Expressa* pripala je nagrada u iznosu od 5000 kn za ekipu koja je izvršila zamjene u Opuzenu i kao takva najbrže stigla na cilj. Lađarskoj ekipi *Plavo srce iz Zagreba* pripao je pehar „Ivan Šprlje” za sportski potez na maratonu lađa 2010. godine.

Popis veslača i članova ekipe:

DOMAGOJEVI GUSARI-VID: Ante Bukovac, Leo Ilić, Ivan Kuran, Branko Markota, Željko Markota, Mario Marušić, Ante Matić, Cvito Matić, Miro Matić, Goran Pehar, Ivan Piccolotti, Ante Ramić, Mate Volarević, Vinko Volarević, Nedo Vučić, Marko Marušić.

PRUD: Petar Volarević, Antonio Marušić, Ante Marušić, Josip Marušić, Petar Marušić, Josip Volarević, Mirko Taslak, Stiven Rončević, Vedran Volarević, Marin Volarević, Mate Jakić, Damir Bjelopera, Goran Marušić, Ivan Petković, Ivan Obad, Nedjeljko Marušić, Andrija Marušić, Petar Kuran, Tomislav Kuran, Mate Volarević, Andrija Petković, Mijo Marušić, Miro Kužić.

1	Gusari Komin	19	Južnjak-Ploče
2	Baćina	20	Gospa Karmelska-Krvavac
3	Opuzen	21	Sisak
4	Bjelovar Express	22	Vidonje-Mlinište
5	UOTV Rogotin	23	Čeljevo (BiH)
6	Žrnovski galijoti-Korčula	24	Zvonimir Kaleb-Momići
7	Stablina	25	Sveti Jure -Desne
8	Primorsko-goranska županija	26	Jerkovac-Metković
9	Štaševica	27	Crni put juniori-Metković
10	Donjani Donji	28	Gusari Komin juniori
11	Crni put-Metković	29	Široki brijeg & Matijevići
12	Škrapa-Momići	30	Prud
13	VETERANI 4.Gardijske brigade	31	Plavo srce za djecu Vukovara- Zagreb
14	Sveti Roko Podravnica	32	Salašari Somborski – HKUD „Vladimir Nazor” Sombor (Srbija)
15	Župa Dusina-Veliki Prolog	33	Comunita Croata del Molise (Italija)
16	Domagojevi gusari Vid	34	Metkovke
17	Krvavac II	35	Torcida Ploče
18	Šarić Struga		

Branko Markota

ŽUPNIKOVO PUTOVANJE U TURSKU

Na nagradnom putovanju u Tursku, u razdoblju od 3. do 10. studenog 2011. godine posjetili smo dva značajna mjesta naše kršćanske povijesti. Prvog dana našega putovanja posjetili smo grad Myru (Smirna), koji se danas zove Demre, grad svetog Nikole biskupa. Nikola je bio bogat čovjek, ali je shvatio da je bogat samo onaj koji je zadovoljan malim, da je bogat onaj koji daje, a ne prima. Stoga

on razdjeljuje cijelo svoje bogatstvo te postaje svećenik i biskup. Bili smo u skoro porušenoj katedrali svetog Nikole gdje se i danas nalazi njegov sarkofag u kojem je bio pokopan, ali su kršćani pred najezdom Turaka odnijeli njegove kosti u Bari, u Italiju.

Posjetili smo i grad Efez. Vodič nam je tumačio kako hodamo po trećem Efezu koji je grad iskopina, što znači da su sva tri razorena i to u jakim potresima.

don Mladen Margeta u Turskoj

Posjetili smo i razorenu baziliku svetog Ivana apostola, koji je boravio u Efezu. Zajedno sa svetim Ivanom živjela je u Efezu i Blažena Djevica Marija koju je Isus s križa i ostavio Ivanu da se brine za nju. Tako se u Efezu nalazi i crkva njoj posvećena, ali ju nismo

posjetili jer to nije bilo u programu putovanja. Efez je poznat i po svetom Pavlu koji je na svom putovanju osnovao kršćansku zajednicu kojoj kasnije piše poslanicu.

IZ ŽIVOTA NAŠE ŽUPE

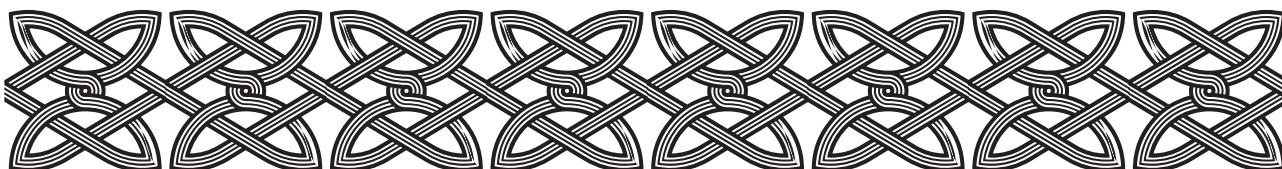
Kršteni u 2011. godini:

1. **Lara Marušić**, kći Damira i Drage r. Bulum, rođena 6. prosinca 2010., a krštena u Prudu 23. siječnja 2011. u Prudu.
(prva krštena u novoj krstionici)
2. **Jure Kaleb**, sin Petra i Ivane r. Jurišin, rođen u Metkoviću, 2. siječnja 2011., a kršten u Vidu 20. veljače 2011.
3. **Ela Dominiković**, kći Domagoja i Mie Markotić, rođena u Splitu 6. siječnja 2011., a krštena u Vidu 6. ožujka 2011.
4. **Petar Ilić**, sin Tomislava i Ivane Miličević, rođen u Metkoviću 20. prosinca 2010., a kršten u Vidu 6. ožujka 2011.
5. **Ivana Ramić**, kći Ante i Katarine Vidović, rođena u Dubrovniku 21. veljače 2011., a krštena u Vidu

6. **Duje Bukovac**, sin Duška i Marijane Ćelić, rođen u Dubrovniku 5. travnja 2011., a kršten u Vidu 8. svibnja 2011.
7. **Gabrijela Bukovac**, kći Ante i Nataše Volarević, rođena u Dubrovniku 21. ožujka 2011., a krštena u Vidu 15. svibnja 2011.
8. **Sara Klobučić**, kći Tomislava i Manuele Roso, rođena u Metkoviću 6. veljače 2011., a krštena u Vidu 15. svibnja 2011.
9. **Marta Volarević**, kći Mate i Marine Kolovrat, rođena u Dubrovniku 18. svibnja 2011., a krštena u Prudu 10. srpnja 2011.
10. **Ema Markota**, kći Željka i Martine Marušić, rođena u Metkoviću 30. lipnja 2011., a krštena u Vidu 28. kolovoza 2011.
11. **Vid Kešina**, sin Jurice i Vesne Gabrić, rođen u Zagrebu 14. srpnja 2011., a kršten u Vidu (u crkvi sv. Vida) 17. rujna 2011.

12. **Luka Volarević**, sin Jelenka i Helene Dujmović, rođen u Dubrovniku 8. srpnja 2011., a kršten u Vidu 18. rujna 2011.
(i sestra bliznakinja)
13. **Ana Volarević**, kći Jelenka i Helene Dujmović, rođena u Dubrovniku 8. srpnja 2011., a krštena u Vidu 18. rujna 2011.
14. **Niko Jakić**, sin Tonija i Tajane Zovko, rođen u Metkoviću 21. listopada 2011., a kršten u Prudu 18. prosinca 2011.
15. **Duje Volarević**, sin Josipa i Ivane Ujdur, rođen u Dubrovniku 30. rujna 2011., a kršten u Vidu 18. prosinca 2011.

VJENČANI U 2011. godini

1. **Ivan Odak**, sin Tonća i Ljiljane Paponja iz Opuzena i Maja Talajić, kći Miroslava i Dražene Vidović iz Vida vjenčani 12. veljače. 2011. u Vidu.
2. **Toma Ramić**, sin Nikole i Stane Vučić i Natalija Suton, oboje iz Vida vjenčani 6. ožujka 2011. u Vidu.
3. **Marijan Juretić**, sin Borisa i Jasenke Sitaš iz Osjeka i Ana Ilić, kći Bariše i Katice Markota iz Metkovića, vjenčani 15. svibnja 2011. u Vidu.
4. **Dario Ramić**, sin Željka i Ane Volarević iz Vida i Iva Marušić, kći Petra i Stane Mirić iz Pruda, vjenčani 30. srpnja 2011. u Prudu.
5. **Dinko Brnas**, sin Nikole i Danice Markota i Doris Wolf, kći Milana i Vesne Wolf r. Šegulja, vjenčani 7. kolovoza 2011. u Vidu.
6. **Ivan Vuletić**, sin Tomislava i Mandice Marušić i Magdalena Volarević, kći Radoslava i Matije Mandić (oboje iz Pruda), vjenčani 9. rujna 2011. u Prudu.
7. **Nikica Prusac**, sin Josipa i Danice Rašić i Ana Taslak, kći Davora i Marije Obšivač, vjenčani 7. listopada 2011. u Vidu.
8. **Denis Alerić**, sin Željka i Jelene Dominiković i Gabrijela Vidović, kći Joze i Valerije Krstičević, vjenčani 14. listopada 2011.
9. **Milan Utovac**, sin Žarka i Katice Talajić i Branka Boras, kći Živka i Jasne Suton, vjenčani 10. prosinca 2011.

UMRLI 2011. godine

PETAR ILIĆ pok. Jure

Rođen je 1926.godine a umro 31. siječnja 2011. godine. Živio je u Vidu.

**NEDA MARUŠIĆ
supruga Tome**

Rođena je 1954. godine, a umrla 20. veljače 2011. godine. Živjela je u Prudu.

JELA KEŠINA udova Vlah

Rođena je 1925. godine, a umrla 23. ožujka 2011. godine. Živjela je u Vidu.

KRUNO MARKOTA pok Ante

Rođen je 1938. godine a umro 13. svibnja 2011. godine. Živio je u Vidu.

BOŽICA VOLAREVIĆ udova Mate

Rođena je 1922. godine, a umrla 12. lipnja 2011. godine. Živjela je u Prudu.

PETAR VOLAREVIĆ-ŠPIRIĆ pok. Andrije

Rođen je 1937. godine a umro 15. srpnja 2011. godine. Živio je u Prudu.

TOMA VOLAREVIĆ pok Ivana

Rođen je 1923. godine a umro 17. kolovoza 2011. godine. Živio je u Prudu.

MARKO JAKIĆ pok. Mate

Rođen je 1925. godine a umro 2. rujna 2011. godine. Živio je u Prudu.

STANA VOLAREVIĆ udova Mije

Rođena je 1930. godine, a umrla 20. rujna 2011. godine. Živjela je u Prudu.

STANA BRNAS rođ. Bradvica udova Nikole

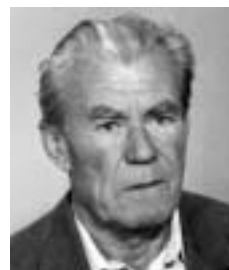
Rođena je 1925. godine, a umrla 1. listopada 2011. godine. Živjela je u Vidu.

MARA BUKOVAC pok. Petra

Rođena je 1932. godine, a umrla 1. listopada 2011. godine. Živjela je u Vidu.

MIRKO TASLAK pok. Marka

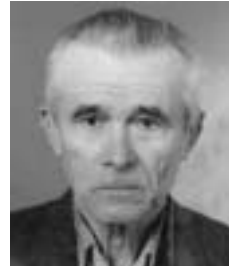
Rođen je 1928. godine a umro 26. studenoga 2011. godine. Živio je u Prudu.

MATIJA ILIĆ udova BARIŠE

Rođena je 1925. godine, a umrla 9. prosinca 2011. godine. Živjela je u Prudu i Vidu.

IVAN VOLAREVIĆ-Jović pok. Jure

Rođen je 1921. godine a umro 27. prosinca 2011. godine. Živio je u Prudu.

Umri, iz drugih župa a pokopani u Vidu:

MIJO-Miće VOLAREVIĆ (Špirić) pok. Andrije

Rođen je 1935. godine a umro 9. siječnja 2011. godine. Iz Pruda, živio u Splitu)

ANICA PETKOVIĆ udova Petra

Rođena je 1919. godine, a umrla 18. siječnja 2011. godine. Iz Pruda, živjela u Metkoviću.

VLAHO VOLAREVIĆ pok. Ivana

Rođen je 1944. godine a umro 4. ožujka 2011. godine. Sa Dragovije, živio u Metkoviću.

MIRKO VOLAREVIĆ pok. Petra

Rođen je 1930. godine a umro 22. ožujka 2011. godine. Sa Dragovije, živio u Metkoviću.

MILA BEBIĆ udova Ante

Rođena je 1926. godine, a umrla 26. ožujka 2011. godine. Iz Podgreda, živjela u Metkoviću.

MARIJA MLINARIĆ

Rođena je 1943. godine, a umrla 4. svibnja 2011. godine. Iz Zagreba, kći živi u Vidu.

LJUBICA RAMIĆ

Rođena je 1923. godine, a umrla 15. svibnja 2011. godine. Iz Vida, živjela u Pločama.

IVAN-IKO MAREVIĆ (Cvan) pok. Mirke

Rođen je 1964., a umro 18. svibnja 2011. godine u 48. godini života. Iz Vida, živio u Opuzenu.

JOSIP SUTON pok. Petra (Milana)

Rođen je 1945. godine a umro 4. lipnja 2011. godine. Iz Vida, živio u Puli.

IVAN TASLAK pok. Marka

Rođen je 1931. godine a umro 14. listopada 2011. godine. Iz Pruda, živio u Metkoviću.

MANDICA MARUŠIĆ supruga Srećka

Rođena je 1932. godine, a umrla 11. studenoga 2011. godine. Iz Pruda, živjela u Metkoviću.

JOZO MAREVIĆ pok. Stipana

Rođen je 1919. godine a umro 17. prosinca 2011. godine. S Dragovije, živio u Metkoviću.

PRVOPRIČESNICI

1. Josip Begić
2. Ivan Boras
3. Ante Bukovac
4. Josipa Bukovac
5. Laura Ilić
6. Paula Janković

7. Ivana Kešina
8. Tea Kešina
9. Bernard Marušić
10. Iva Marušić
11. Petar Marušić
12. Ana Mustajić

13. Greta Petković
14. Željko Ramić
15. Andrija Šalinović
16. Marino Tolj
17. Sofija Volarević
18. Kristina Zubac

MALIM VIDONJCIMA MEDALJE I PRIZNANJA

Na državni natječaj „MOJA PRVA KNJIGA” 2011. godine ukupno je prijavljeno 632 rada s područja cijele države, što je ujedno i najveći broj prijava u sedam godina natjecanja. U navedenom natječaju sudjelovala su i dva učenika iz Vida i to

Josip Brnas i Mate Bukovac sa slikovnicom „Ribareva Priča”. Između velikog broja zanimljivih, originalnih i kvalitetnih slikovnica, članovi žirija književnici Tito Bilopavlović i Sanja Pilić, te suradnici iz CNS Romana Leko, Sanja Petrović, Vanja Kiseljak, Matea Šabić i Željka Bosanac izabrali su najbolje, među kojima su Josip i Mate za „Ribarevu priču” dobili treću nagradu. Josip je bio zadužen za priču, a Mate za ilustraciju. Svim učenicima, školama i mentorima bit će naknadno dodijeljena priznanja, a završna svečanost natječaja „Moja prva knjiga” za

2011. godinu održat će se 29. rujna 2011. godine u Karlovcu.

Josip i Mate povodom dana OŠ DON MIHOVILA PAVLINOVIĆA 02. lipnja 2011. godine od strane ravnatelja Pere Jakića dobili su priznanje za iskazanu svestranost, poseban uspjeh u školskim i izvanškolskim aktivnostima, te doprinos u promicanju škole.

Treći osvajač vrijednog odlikovanja je Jure Bukovac koji je na 10. olimpijskom festivalu dječjih vrtića Dubrovačko-neretvanske županije osvojio prvo mjesto u disciplini trčanje na 50 m. Jure je prvu zlatnu medalju dobio na maloj olimpijadi u Metkoviću, dok je drugu medalju dobio u Stonu gdje je održana dječja olimpijada.

Vinko Brnas

KRIZMANICI 2011.

1. *Silvija Bezer*
2. *Antonija Bjelopera*
3. *Joško Jakić*
4. *Antea Jurišin*
5. *Goran Marušić*
6. *Martina Matić*
7. *Ivan Suton*

8. *Ivan Šiljeg*
9. *Ivana Šiljeg*
10. *Antonija Taslak*
11. *Josipa Taslak*
12. *Kristina Taslak*
13. *Ante Vene*
14. *Elizabeta Volarević*

15. *Ivana Volarević*
16. *Ivana Volarević*
17. *Jakov-Irenej Volarević*
18. *Vinko Volarević*
19. *Ivana Vučić*
20. *Nikol Vučić*

Krízmatelj mons. Jure Vrdoljak

Automatska vremenska postaja Vid – novosti

5. studenog 2011. godine automatska vremenska postaja Vid uspješno je registrirana na Automatic Weather Map Systemu (Awekas) koji sadrži grafički prikaz podataka s automatskih meteoroloških postaja iz cijelog svijeta. Sam proces pod nazivom „Awekas” započeo je s radom 2004. godine u Austriji, a ubrzo su se na grafičku mrežu prikaza podataka uključile mnoge meteorološke stanice iz cijelog svijeta, među kojima i naša iz Vida. Podaci se osvježavaju svakih 10-15 minuta. Naša postaja je peta iz RH koja je registrirana na sustav „Awekas” i koja je aktivna 24 h na dan tijekom cijele godine. Meteorološka postaja Vid prije nešto više od godinu dana uključena je u američku mrežu „Weather Underground” gdje se nalazi više od 19 000 meteoroloških postaja u SAD-u i 13000

postaja iz ostatka svijeta. Na ovaj način mete-orološki podaci iz našeg malog mjesta dostupni su cijelom svijetu što je svojevrsna reklama Vida jer malo koje mjesto se može pohvaliti meteorološkom postajom koja je registrirana i prihvaćena kod raznih sustava obrade meteoroloških podataka diljem svijeta. Vrijedi spomenuti da je naše mjesto 2007. godine bilo prvo u našoj županiji koje je imalo automatsku meteorološku postaju izgrađenu u suradnji s Crometeo timom. U budućnosti se planira smanjiti osvježavanje podataka s 5 minuta na 1 minutu, ali se planira i uspostaviti istovremeno slanje na više servera u Hrvatskoj i svijetu, što je za sada tek u fazi pripreme.

Vicko Marušić

Ekstremno toplo ljeto u 2011. godini

Protekle 2011. godine mogli bismo reći da se ljeto pokazalo u svom pravom smislu, tj. ono se „produžilo” tijekom cijelog devetog mjeseca kada je temperatura svakodnevno prelazila vrućih 30°C, izuzevši četiri dana kada se temperatura kretala između 19.5 i 29.7°C i donijela nam bar malo osvježanje, tek toliko da znamo kako je živjeti na temperaturi ispod 30°C. Tijekom ljeta 2011. godine srednje ljetne temperature bile su iznad višegodišnjeg prosjeka (1961.-1990.), a odstupanja su bila u rasponu od 1.3°C-2.6°C.

Uz velike vrućine nije nas zaobišla ni suša. Posljednja „dobra” kiša pala je u sedmom mjesecu

(od 22-26.7.) kada je palo 23 l/m², a nakon toga uslijedila je pauza od čak 53 dana bez ijedne kapi kiše. Vruće i sušno vrijeme nastavilo se i u prvim danima desetog mjeseca što je najbolji dokaz da se klima mijenja, nažalost nagore. U nastavku vam donosimo pregled temperatura u devetom mjesecu od 2007.-2011. godine s meteorološke postaje Vid gdje je vidljivo kako je temperatura bila viša od 30°C čak 25 puta da bi u posljednje tri godine prelazila 30° šest do osam puta. Mislim da je došlo vrijeme da se zapitamo kada ćemo početi misliti na prirodu i okoliš- jer kada priroda odluči uzvratiti udarac neće biti riječi „oprosti” !!!

Pregled temperatura u periodu od 2007.-2011. godine

Mjesec	+30°C	+31°C	+32°C	+33°C	+34°C	+35°C	+36°C	+37°C	+38°C	+39°C	+40°C
9/2007.	x1	x2	x1	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
9/2008.	n/a	x1	x4	x1	x2	x1	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
9/2009.	x3	x1	x3	x1	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
9/2010.	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
9/2011.	x6	x2	x2	x3	x5	x4	x3	n/a	n/a	n/a	n/a

Godina	Ukupna količina oborina tijekom 12. mjeseci
2007.	999 l/m ²
2008.	974 l/m ²
2009.	1335 l/m ²
2010.	1770 l/m ²
2011.	661 l/m ²

Pregled količine oborina u posljednje četiri godine gdje vidimo da je u protekloj 2011. godini palo čak 1109 l/m² manje kiše nego u 2010. godini. Ujedno je 2011. bila i najsušnija godina od kada se u Vidu mjere meteorološki podaci.

Vicko Marušić

Statistika padalina u 2011. godini

Mjesec u godini	Količina padalina
1. Mjesec-Siječanj	62 mm
2. Mjesec-Veljača	44 mm
3. Mjesec-Ožujak	106 mm
4. Mjesec-Travanj	34 mm
5. Mjesec-Svibanj	78 mm
6. Mjesec-Lipanj	15 mm
7. Mjesec-Srpanj	50 mm
8. Mjesec-Kolovoz	0 mm
9. Mjesec-Rujan	18 mm
10. Mjesec-Listopad	59 mm
11. Mjesec-Studeni	87 mm
12. Mjesec-Prosinac	108 mm
Ukupno 2011. godina	661 mm

Napomena:

Svi podaci o količini padalina dobiveni su pomoću automatskog kišomjera.

Opširnije o količini padalina možete pogledati na web stranici: www.vidonjac.com

Vicko Marušić

Min/Max temperature u 2011. godini

Mjesec u godini	Min.temperatura:	Max.temperatura:
1. mjesec-Siječanj	04.01.2011= -2,9°C	16.01.2011= 16,7°C
2. mjesec-Veljača	02.02.2011= -2,7°C	09.02.2011= 19,7°C
3. mjesec-Ožujak	09.03.2011= -3,3°C	31.03.2011= 23,8°C
4. mjesec-Travanj	14.04.2011= +4,1°C	09.04.2011= 28,1°C
5. mjesec-Svibanj	07.05.2011= +7,7°C	26.05.2011= 32,2°C
6. mjesec-Lipanj	09.06.2011= +15,6°C	24.06.2011= 36,9°C
7. mjesec-Srpanj	04.07.2011= +14,2°C	12.07.2011= 39,7°C
8. mjesec-Kolovoz	12.08.2011= +15,2°C	25.08.2011= 40,2°C
9. mjesec-Rujan	22.09.2011= +14,5°C	03.09.2011= 36,5°C
10. mjesec-Listopad	18.10.2011= +2,5°C	01.10.2011= 30,7°C
11. mjesec-Studeni	20.11.2011= -0,4°C	10.11.2011= 20,7°C
12. mjesec-Prosinac	28.12.2011= -2,3°C	04.12.2011= 18,2°C

Napomena: Svi podaci dobiveni su pomoću automatske meteorološke postaje WMR928 NX. U tablici su min/max temperature za svaki mjesec, temperature zraka i tla po danima mozete pogledati na web stranici: www.vidonjac.com

Vicko Marušić

HVALA TI ISUSE ŠTO SMO POZVANE

d dragoga Boga pozvane biti
osjetiti da Marija nas štiti.
Tko bi mogao radost i sreću kriti,
za tu veliku radost Isuse
vječno ćemo ti zahvalne biti.

Samo tvoja ljubav Bože,
naša srca srećom ispuniti može.
Zato hitamo već od rane zore
da bi barem maleni buket,
molitve, žrtve i ljubavi za naš dragi Vid,
Domovinu Hrvatsku i cijeli svijet
tebi Isuse na dar dale.

Oduševi naše mlade za potpuno predanje,
da nastave s ljubavlju gdje smo mi skoro stale.
Daj nam u ljubavi pretrčati svoju životnu stazu,
da mnogi preko nas put do tebe Isuse nađu.

O ne daj Isuse dragi
da itko od nas skrene s tvoga puta.
Neka nas trajno prate
poticaji tvoga svetog Duha.

*Dubrovnik 2011.
s. Ilinka Šiljeg*

KRŠĆANSKO RAZMIŠLJANJE O OBIČAJIMA KOD VJENČANJA

Iz vjenčanje vezano je mnogo običaja koji dijelom potječu iz naše narodne tradicije, a dijelom iz civilizacije i kulture u kojoj živimo. Narodni običaji nastaju kao sredstvo prenošenja određenih vrijednosti važnih za zajednicu i pojedinca. Puni su simboličkih radnji koje trebaju pojedinca uklopiti u zajednicu. Osim tradicionalnih običaja kod nas polako dolaze i novi običaji, koji se često uzimaju nekritički, bez pitanja o njihovom značenju. Ovo kratko razmišljanje želi vam objasniti neke moderne običaje vezane uz ženidbu kao i razlog specifičnog stava Crkve prema njima. Želimo dakle pogledati neke suvremene običaje i objasniti ih.

PREDAJA MLADENKE: običaj je koji potječe iz engleskih kolonija. Predaja mladenke znači da otac ili neki drugi muškarac (brat, rođak...) garantira za čast i netaknutost djevojke koja se udaje. Ovaj se čin može promatrati kao radnja u kojoj se djevojka dovodi mladiću pa je on u centru pozornosti, jer on nešto dobiva; ili kao radnja u kojoj se mladenka predstavlja u svemu svome sjaju i ljepoti okupljenoj zajednici te ona dopijeva u centar pozornosti, pogotovo svojom ljepotom i uređenošću. I u jednoj i u drugoj situaciji ne vidi se zajednički važna situacija pri vjenčanju: nazočnost para pred Bogom i Crkvom. U sakramentu ženidbe važan je par, zajedništvo muškarca i žene.

Zato je puno bolje da par ulazi prije vjenčanja zajedno u crkvu (tako to i predviđa Obrednik vjenčanja).

BACANJE RIŽE: budući da riža kao hrana nije poznata u našim krajevima, već dolazi tek nedavno, običaji vezani uz bacanje riže su isto tako novijeg datuma. Njihov smisao u mjestima gdje su nastali jest molitva za plodnost. Želi se da mladi par koji se upravo vjenčao ima djece koliko je zrna riže. Kršćanski gledano, to je poganski obred koji se događa na vratima crkve nakon samog slavljenja sakramenta. Zato se on smatra svetogrđem. S druge strane, riža je hrana, a bacanje hrane jest grijeh.

FOTOGRAFIRANJE I SNIMANJE: Nije zabranjeno, ali se treba pridržavati određenih pravila. Svi koji se nalaze u crkvi smatraju se sudionicima slavlja i za sve njih vrijedi isti način ponašanja. Budući da je sjedenje, stajanje, klečanje, govor, pjevanje, kretanje i druge radnje dio liturgije, ne može se dopustiti da se oni koji fotografiraju ili snimaju video-kamerom kreću po crkvi kako bi oni htjeli. Uvijek u prvi plan treba doći svetost događaja, kojoj svjedoče svi nazočni. Zato snimatelji nužno moraju biti diskretni, ne šetati se po crkvi, ne ometati obred. Pogotovo nije dopušteno ići na mjesta u crkvi koja su rezervirana samo za svećenika.

don Mladen Margeta

DJEČJI KUTAK

Zima zimi

Zima zimi snijeg
na vrata,
nema više kiše i blata
ujutro se vrata šire
stavljaju kape i šešire.
Zima je uvijek dobre volje
ali bez sunčeve boje
djeca sa smiješkom ne licu
čekaju izić na ulicu.

Iva Marušić

MOLITVA ANĐELU

Anđele mili čuvaru moj,
noći uz moju postelju stoj.
Daruj mi sigurnost, čuvaj me ti,
ti me od zala očuvaj svih.
Noću i danju uz mene budi
da dobro i zlo bolje rasudim

Ana Markota, 8. razred

Anđele bijeli moj

Anđele bijeli moj
uvijek iznad mene
stoj
štiti me od svakog
zla
da dobra budem ja

Ana Markota, 5. r

PRUD JE MJESTO MALO

Prud je mjesto malo
i čovjek bi stao
vino nam je u bočici
slatke smokve u škrinjici.

U mojoj maloj školi
uvijek je nešto u formi
svađa uvijek biva
jer nam ne da mira.

i zato vam kažemo
Prud je naše mjesto malo.

Marino Tolj, 4. razred

Pregled zbivanja u župi Vid tijekom 2011. godine (u kratkim crtama)

SIJEČANJ

- ❖ 1. siječnja – svetim misama u Prudu i Vidu proslavljen blagdan Marije Bogorodice, prvi dan ove godine.
- ❖ 6. siječnja – svetim misama u Vidu i Prudu u župi je proslavljen blagdan Tri kralja - Bogojavljenje ili Vodokršće. Tijekom mise blagoslovljeni su voda i sol.
- ❖ 15. siječnja – mještani Vida uredili spomenik pok. Anti Taslaku na mjestu pogibije na nekadašnjoj prvoj crti bojišta kod zaljeva Bistrina.
- ❖ 16. siječnja – neobično toplo vrijeme za ovaj dio godine, u 14.40 h , +17 stupnjeva, vani je bilo sunčano i toplo kao u proljeće.
- ❖ 18. siječnja – u Prudu održane dvije izložbe. Vrtićani, kojih ove godine ima devet, pod vodstvom tete Slavice predstavili su izložbu na temu „Trgovina i pošta”, a pripreme su radili pet dana. Učenici u Osnovnoj školi Prud predstavili su izložbu starih predmeta. Učenici su iz svoje kuće donijeli stare predmete što su ih našli kod svojih roditelja, djedova, baka.
- ❖ 19. siječnja – završen građevinski dio radova na budućem graničnom prijelazu Prud. Radove je izvela tvrtka Obšivač iz Metkovića.
- ❖ 22. siječnja – Veterani 4. gardijske brigade podružnice za Dubrovačko-neretvansku županiju, među kojima je bilo više naših župljana, obilježili su 18. obljetnicu akcije „Maslenica”. Obišli su terene u zadarskom zaleđu na kojima su bili u oslobo-dilačkoj akciji ratne 1993. godine.
- ❖ 24. siječnja – ujutro u 06:50 h počeo je padati snijeg, a na Dragoviji ga je palo oko 3 cm. Snijeg se u nizinama nije zadržao zbog visoke temperature zraka (od 1,7-2,5°C).
- ❖ 28. siječnja – u Arheološkom muzeju Narona, u organizaciji Hrvatskog muzejskog društva i samog muzeja održana je treća po redu „Noć muzeja” koju je posjetilo 1340 posjetitelja. Djevojke obučene u rimsku odjeću nosile su i replike starog nakita tako da su posjetitelji tako imali uvid u ponudu suvenira koji su se večeras prodavali po znatno nižim cijenama dok je nekoliko momaka bilo obučeno u rimske legionare. Kipar iz Koprivnice, koji inače radi suvenire za muzej, izveo je demonstraciju izrade

rimskog keramičkog posuda i svjetiljki od gline. Ulaz u muzej bio je besplatan, a otvoren je bio od 18 do 23 sata.

VELJAČA

- ❖ Veljača – počelo se s uređenjem okoliša crkve. Dio zida nekadašnje naronitanske kule uz crkvu obnovljen je i podignut uviše. Oko crkve je nasuta zemlja te je postavljena staza od crkve prema župnoj dvorani. Par borova ispred crkve uklonjeni su, a umjesto njih posađeno je nekoliko stabala jedne vrste ukrasne murve koja ne daje ploda. U crkvi je postavljen podij sa tri stepenice za pjevače (poput tribine).
- ❖ 6. veljače – nakon svetih misa u Vidu i Prudu održan je obred grlićanja po zagovoru svetog Blaža.
- ❖ 16. veljače – u Vidu boravio metropolit splitsko-makarski msgr. Marin Barišić u društvu petnaest svećenika. Boraveći u Vepricu na seminaru misijskih animatora iz cijele Hrvatske nadbiskup je doveo njih nekoliko na izlet u Neretvu. U Vidu su obišli crkvu gdje ih je don Mladen upoznao sa svim urađenim i daljnjim planovima. Pozornost im je privukla i činjenica da smo jedina župa u hrvatskoj iz kojeg se Misa prenosi direktno putem interneta. Obišli su potom spomenik kneza Domagoja i onda se uputili u Arheološki muzej Narona.
- ❖ 25. veljače – pao prvi snijeg u godini, visine oko 1 cm.
- ❖ 27. veljače – počele dječje maskare, na Velikoj rivi osvanuo Krnjo, čime su tradicionalno započele ovogodišnje poklade, a navečer je održana pokladna zabava za mlade u Pilićari.

OŽUJAK

- ❖ 3. ožujka – u Pilićari održan maskenbal.
- ❖ 5. ožujka – Ante Matić iz Vida, član VK Nere-tvanski gusar iz Metkovića osvojio srebrnu meda-lju u utrci „samac” za mlade juniore B na regati Veslačkog saveza Dalmacije u Splitu.
- ❖ 6. ožujka – U Metkoviću pred nekoliko tisuća gledatelja održana je još jedna tradicionalna

maškarana povorka u kojoj su sudjelovali i „mačkari” iz Vida i Pruda. Potonji su uz maškare Bijelog Vira nagrađeni poklonom od po 2000 kn, a Vidonjci s 1000 kn kao utješnom nagradom među nagrađenim maskama. Ukupno je sudjelovalo 26 maškaranih skupina. Vidonjski „mačkari” predstajali su gastarbajtere na povratku u Njemačku.

- ❖ 8. veljače – suđenjem i paljenjem Marka Krnjevala na Velikoj rivi u Vidu završile su pokladne svečanosti. Maškare iz Vida i Pruda tijekom dana tradicionalno obilaze susjedna mjesta i skupljaju razne priloge (jaja i dr.). U tom obilasku susretnu se na „ničijoj zemlji” između Vida i Pruda i produžuju u susjedno mjesto ili se vraćaju u svoje. Nakon čitanja ostavštine i paljenja Krnjevala na rivi u Vidu je održana pučka veselica do jutarnjih sati. Uz besplatnu hranu i piće okupljene su zabavljali Miće Volarević i grupa Gusari.
- ❖ 9. ožujka – Čista srijeda, post i nemrs, početak korizme. U narednu nedjelju, nakon svete mise vrši se pepeljanje. Kroz cijelu korizmu, nedjeljom se u župnoj crkvi u Vidu uoči svete mise molio Put križa.
- ❖ 9. ožujka – Vid posjetili reprezentativci u kajaku i kanuu. U organizaciji Udruge lađara Domagojevih gusara i Arheološkog muzeja Narona razgledali su postav muzeja.
- ❖ 10. ožujka – u organizaciji Udruge lađara „Domagojevi gusari” i kajak-kanu kluba „SVETI VID” u župnoj dvorani održano je predavanje profesora Vinka Mijočevića, inače koordinatora stručnog stožera Reprezentacije u kajaku i kanuu, na temu „Primjena određenih sprava u teretani za razvoj pojedinih mišićnih skupina”.
- ❖ 12. ožujka – Započeo 14. Memorijalni turnir „Ante Taslak” uz sudjelovanje 22 ekipe.
- ❖ 19. ožujka – svetim misama u Vidu i Prudu proslavljen blagdan Svetog Josipa.
- ❖ 25. ožujka – svetim misama u Vidu i Prudu proslavljen blagdan Blagovijesti.
- ❖ 27. ožujka – završen 14. Memorijalni turnir „Ante Taslak”: 1. MNK Vid, 2. Crni put, 3. Bivolje brdo, 4. Kobiljača.
- ❖ 27. ožujka – na 2. programu HTV održan izravan prijenos svete mise iz Vida.
- ❖ 28. ožujka – na stazi u Skradinu kraj Šibenika održana je 2. regata Kupa Dalmacije. U utrci

„samac” za mlađe juniore, veslač Neretvanskog gusara Mateo Vidović iz Vida osvojio je zlato.

TRAVANJ

- ❖ 2. travnja – u crkvi Gospe Snježne održan Križni put mladih neretvanskog dekanata.
- ❖ 3. travnja – župa svetog Nikole biskupa, Metković, u suradnji sa Udrugom veterana 4. gardijske brigade, podružnica za Dubrovačko-neretvansku županiju organizirala je molitveno hodočašće za pravednu presudu hrvatskim generalima u Haagu. Na hodočašće se krenulo ispred crkve svetog Nikole biskupa zatim preko Vida pješice do Borovaca. Po dolasku u Borovce održan je Križni put na postajama do najstarije crkve neretvanskog dekanata – svetog Nikole u kojoj je održana sveta misa. Hodočašću su se odazvali brojni branitelji i braniteljske udruge doline Neretve.
- ❖ 3. travnja – u crkvi Gospe Snježne u Vidu održan je koncert korizmenih napjeva župa neretvanskog dekanata. Sudjelovali su župni zborovi Ploča, Metkovića (sv. Ilija, sv. Nikola), Bagalovića, Opuzena i oba naša zbora. Svaki zbor otpjevao je po dvije pjesme. Samo sudionika je bilo oko 250. Nakon koncerta za sve nazočne priređen je domjenak.
- ❖ 15. travnja – u dubrovačkoj katedrali Velike Gospe održan koncert „Prosti Gospodine, puku tvome prosti, milosrđe tvoje veliko je dosti” skupine neretvanskih pučkih pjevača. Nastupile su župe: Rogotin, Vid, Slivno-Ravno, Bagalovići i Vidonje. Po dolasku u Dubrovnik procesijska povorka na čelu s žudijama župe Vid krenula je od dubrovačkog kvarta Pile preko Straduna do dubrovačke katedrale. Tijekom koncerta otpjevana su 32 napjeva, dok su žudije demonstrirale padanje na uskrsoj polnočki.
- ❖ 16. travnja – u Dubrovniku na stazi na rijeci dubrovačkoj održana je 3. KUP regata VSD. Mateo Vidović iz Vida, član VK Neretvanski gusar osvojio je brončanu medalju.
- ❖ 17. travnja – svetim misama u Prudu i Vidu procesijom s maslinovim grančicama proslavljen blagdan Cvjetnice u župi.
- ❖ 21. travnja – Veliki četvrtak: tijekom poslijepodneva u crkvi u Vidu i Prudu bio je blagoslov vina. Navečer je održana misa Gospodnje večere

na kraju koje su izišle žudije i pjevao se Gospin plač.

- ❖ 21. travnja – izašao 16. broj Župnog lista.
- ❖ 21. travnja – u muzejski depo donešen rimski sarkofag koji je prilikom bageriranja zemlje prije desetak godina iskopan u Erešovim barama.
- ❖ 22. travnja – u prepunoj župnoj crkvi održani su obredi Velikog petka. Žudije su se izmjenjivale cijelo vrijeme. Nakon pričesti pristupilo se ljubljenu Križa, a poslije je bila procesija kroz mjesto. U procesiji je hodao i tzv. Šimun skriven ispod crnog vela.
- ❖ 23. travnja – Velika subota: tijekom posljednjepodneva u crkvi u Vidu i Prudu bio je blagoslov uskršnjih jela. Navečer je održano uskršno bdijenje-polnočka i padanje žudija.
- ❖ 24. travnja – svetim misama u Vidu i Prudu proslavljen najveći katolički blagdan Uskrs na kojima su sudjelovale i žudije. Nakon mise u Vidu održana je procesija oko crkve.
- ❖ 25. travnja – Uskršni ponedjeljak, žudije sa pučkim pjevačima i župljanima sudjelovali na 11. festivalu žudija u Tisnu na otoku Murteru na kojem su sudjelovale žudije iz 28 župa iz RH sa oko 800 sudionika.
- ❖ 27. travnja – gradonačelnik Metkovića donirao magarca Dragi Pejaru nakon što mu je ranije uginuo od poplave jedini živući Magarac u Vidu.
- ❖ 28. travnja – veterani 4. gardijske brigade u Splitu obilježili 20. obljetnicu ove slavne postrojbe.

SVIBANJ

- ❖ 1. svibnja – Mali Uskrs, tradicionalno, na Dragoviji je održana sveta misa.
- ❖ 8. svibnja – u župnoj crkvi održana Prva sveta pričest za 18 prvopričesnika u našoj župi.
- ❖ 12. svibnja – svetim misama u 8 i 18.30 s procesijom u Prudu je proslavljen blagdan svetog Leopolda Bogdana Mandića kapucina rodom iz Herceg-Novog. Aureolu svetosti stekao je svojim životom i krepošću u samostanu u Padovi gdje mu se nalazi i grob. Glavnoj svetoj misi su nazočila i dva bivša svećenika naše župe Don Stanko Vrnoga i don Jure Marasović. Uoči blagdana održana je trodnevnic sa svetim misama.
- ❖ 12. svibnja – povodom blagdana svetog Leopolda Bogdana Mandića koji se slavi i kao dan županije Dubrovačko-neretvanske, u kazalištu Marina Držića u Dubrovniku su dodijeljene nagrade među kojima je nagrađen za doprinos ugledu i promociji županije u svijetu predsjednik Udruge lađara Neretve Marko Marušić iz Vida.
- ❖ 17. svibnja – Vidonjci pripadnici I. voda A satnije 116. brigade tijekom 1991. godine zavjetovali su se da će po završetku rata obnoviti i primjereno urediti sv. Pašku i okoliš. Stotinjak metara ispod Ograđa, poviše puta uz stazu koja ide prečicom prema kapelici svetog Ante nalazila se kamena ploča sa likom svetog Paške na jednoj stijeni. Ploča je s vremenom izbljedila, a okoliš nije ničim ukazivao da se tu nalazi kapelica. Naši branitelji su tako nakon rata 1998. godine obnovili i uredili prostor oko svetog Paške na Ograđu. Od tada svi zavjetnici taj dan slave sa obiteljima kod uređenog prostora, a oni koji zbog radnih obaveza ne mogu tada obaviti to isto prvu nedilju poslije. Danas se okupilo desetak zavjetnika sa svojim obiteljima i prijateljima. Cijeli dan proveli su zajedno da bi im se na večer pridružili još neki na svetoj misi koju je predvodio don Mladen Margeta.
- ❖ 18. svibnja – Arheološki muzej Narona obilježio je Međunarodni dan muzeja te četvrtu godišnjicu otvorenja. U sklopu manifestacije priređen je prigodan program u sklopu kojega su učenici Gimnazije Metković pod mentorstvom prof. Jagode Krešić izveli igrokaz o rimskim carevima. Uz gimnazijalce u programu su sudjelovala i djeca Dječjeg vrtića Metković te učenici iz obje metkovske osnovne škole. U vremenu od 8 do 18 sati za posjetitelje je ulaz bio je slobodan, a stalni postav muzeja mogao se obići uz vodstvo zaposlenika. Ove godine obilježavanje Međunarodnog dana muzeja odvijalo se pod motom Muzeji i sjećanje - Predmeti pričaju tvoju priču čime se htjela naglasiti uloga muzeja u očuvanju sjećanja i priča kao integralnog dijela kulturne baštine.
- ❖ 21. svibnja – na IV. KUP regati, koja se održala 21. 05. u Makarskoj, veslači VK Neretvanski gusar, za koje nastupa nekoliko Vidonjca, nastupili su u 2 discipline s tri posade i ostvarili sljedeće rezultate: 1. Samac juniori B / 1 grupa / 3. mjesto Mateo Vidović; 2. Samac juniori B / 3 grupa / 4. mjesto Marijan Vučić; 3. dvojac na pariće juniori B: Ante Matić i Ivan Vučić 3. mjesto.

- ❖ 26. svibnja – Vid su posjetili djelatnici konzervatorskog odjela Ministarstva kulture za područje Dubrovačko-neretvanske županije. Tročlana radna skupina obišla je lokalitete oko svetog Vida, Plivor, Grad, i gotovo cijelo mjesto pozorno bilježeći sve pozicije za koje su dobili prijavu o nemarnom odnosu ili devastiranju kulturne baštine. Cijelo vrijeme uz njih je bio kustos muzeja Toni Glučina, a nakratko su se susreli i sa predsjednikom MO Vid. U razgovoru ih je najviše zanimalo kakve se radnje planiraju raditi i gdje te u kojoj su fazi radovi na izradi novog GUP-a. Sugerirali su da se sve radnje prethodno usuglase sa njihovim odjelom pa tek onda da idu u realizaciju. Osvrnuli su se na zakonom zaštićene objekte u Vidu, prava i obveze vlasnika ili posjednika u održavanju istih te posebno na odnos prema nađenim arheološkim nalazima. Po pregledu svake prijavljene pozicije obratit će se vlasnicima ili počiniteljima te ukazati na nepravilnosti i nezakonite radnje koje su poduzimane i naravno prijedlog rješenja nastalih problema.
- ❖ 27. svibnja – završeno prvenstvo lige UMA grada Metkovića u kojoj je MNK Vid u konkurenciji 13 ekipa osvojio 4. mjesto. U kupu su dogurali do polufinala.
- ❖ 29. svibnja – svečan, dostojanstveno i ponosno veterani 4. gardijske brigade-podružnice za Dubrovačko-neretvansku županiju proslavili su svoj dan kojim se obilježila 20. obljetnica osnivanja samostalne A satnije ZNG Metković, prve postrojbe HV u dolini Neretve. Kroz satniju je prošlo oko 200 pripadnika od kojih su tri pripadnika poginula kao pripadnici satnije, tri poslije u drugim postrojbama, 6 je umrlo nakon rata, a 26 ih je ranjeno.
- ❖ 31. svibnja – na poziv bivšeg župnika don Stanka, u želji da se okupi mladež naše župe koja je na studiju u Splitu i provede ugodno zajedničko vrijeme, istom su se odazvali u velikom broju u prostorijama koje su u sklopu crkve sv. Petra, a u kojoj don Stanko inače održava jednu od nedjeljnih misa.
- ❖ 31. svibnja – u sklopu projekta „Welcome” kojim je četveročlana ekipa pustolova promovirala hrvatske ljepote na način da su polazeći od najzapadnije do najjužnije točke Hrvatske pomoću GPS-a ispisali riječ „Welcome”. Put dug 2500 kilometara od Savudrije do Dubrovnika

započet je 5. travnja. Danas poslijepodne ekipa je stigla u Metković gdje su ih u 17 h lađari Krvavca prevezli lađom do Opuzena, a potom su ih preuzeli Gusari Komin i nastavili do ušća Neretve i na taj način sudjelovali u ispisivanju slova „e” čime se projekt približava kraju. Oko 15:30 h pod vodstvom Marke Marušića ekspedicija je posjetila Vid, točnije spomenik kneza Domagoja te Arheološki muzej Narona nakon čega su krenuli u Metković.

LIPANJ

- ❖ Lipanj – Grad Metković u suorganizaciji Mjesnog odbora angažirao je komunalno poduzeće Metković d.o.o. za uređenje javnih površina u mjestu. Dovezeno je nekoliko kamiona zemlje kojim su nasute površine predviđene za zelenilo na Plivoru.
- ❖ 5. lipnja – u dvodnevnom posjetu Hrvatskoj bio je Papa Benedikt XVI. Središnjem misnom slavlju na zagrebačkom hipodromu nazočilo je desetak naših župljana.
- ❖ 8. lipnja – na državni natječaj pod nazivom „Moja prva knjiga-2011. godine” ukupno je bilo prijavljeno 632 radova s područja cijele države, što je ujedno i najveći broj prijava u sedam godina natjecanja. U navedenom natječaju sudjelovala su i dva učenika iz Vida Josip Brnas i Mate Bukovac sa slikovnicom „Ribareva priča” koji su između velikog broja zanimljivih, originalnih i kvalitetnih slikovnica dobili treću nagradu. Josip je bio zadužen za priču, a Mate za ilustraciju. Tom prilikom ravnatelj Pero Jakić dodjelio je Josipu i Mati priznanje za iskazanu svestranost, poseban uspjeh u školskim i izvanškolskim aktivnostima, te doprinos u promicanju škole. Treći osvajač vrijednog odlikovanja je Jure Bukovac koji je u 10. olimpijskom festivalu dječjih vrtića DNŽ županije osvojio prvo mjesto u disciplini trčanje na 50 m. Jure je prvu zlatnu medalju dobio na maloj olimpijadi u Metkoviću, dok je drugu medalju dobio u Stonu gdje je održana dječja olimpijada.
- ❖ 13. lipnja – svetom misom i blagoslovom djece kod kapelice svetog Ante na Ograđu proslavljen blagdan ovog sveca.
- ❖ 15. lipnja – svetim misama u 8 i 18 sati s procesijom proslavljen blagdan svetog Vida u župi, ujedno i krizma. Sakrament krizme dvadesetero krizmanika udijelio je duhovnik nadbiskupijskog

sjemeništa u Splitu, mons. Jure Vrdoljak Uz domaćeg župnika don Mladena Margetu svetoj krizmi nazočili su još: don Marko Kutleša, don Marinko Jurišin i don Stanko Vrnoga.

- ❖ 21. lipnja – na 5. regati Kupa Dalmacije koja je održana na stazi na Spintu u Splitu Mateo Vidović osvojio je broncu u utrci 1x JMB.
- v 24.-30. lipnja – Veterani 4. gardijske brigade podružnice za Dubrovačko-neretvansku županiju izveslali su veslački maraton neretvanskom lađom od Prevlake do Maslenice i na taj način simbolično povezali ova dva nekadašnja bojišta (južno i zadarsko) na kojima je četvrta ostvarila jedne od svojih najvećih uspjeha u Domovinskom ratu, a sve u povodu 20. obljetnice 4. gardijske brigade. Među njima je bilo i nekoliko naših župljana.
- ❖ 24. lipnja – Svetim misama u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Prudu s procesijom u istoimenoj staroj crkvi na Dragoviji svečano proslavljen Blagdan sv. Ivana Krstitelja u župi Vid. Hrvatske vode vršile su košenje Norina.

SRPANJ

- ❖ 1. srpnja – započeli radovi na probijanju i uređenju novog protupožarnog puta ujedno i pristupnog puta za Ograđ i Dragoviju. Kako postojeći put Kešinov brig-Ograđ ne zadovoljava normative zbog velikog uspona nova trasa će se urediti od ulice Pod Gajem iznad Markotovih kuća do Ograđa sa usponom manjim od 8%, širine 5,5 metara. Ovaj put za sada se priključuje na postojeću ulicu, a uskoro će biti „uboden” u spojnu cestu Metković-Nova Sela koja će Pod Gajem proći prema Ženskom Vrilu gdje će se spajati sa Županijskom cestom. Ta nova prometnica je u završnoj fazi projektiranja, a njome će se iz Vida preko Podgređa, Vreštice i Tršavine do čvorišta auto-ceste stizati za desetak minuta.
- ❖ 1. srpnja – počeli su radovi na proširenju Ilirske ulice koja vodi prema župnoj mrtvačnici, proširenjem će se osigurati dovoljna širina za parkiranje vozila „na riblju kost”, a sve to su predradnje za skoro asfaltiranje iste ulice. Asfaltirat će se još ulica Hrvatskih mučenika koja čeka na obnovu gotovo dvadeset godina. Svi navedeni radovi dio su plana kojeg organizira MO Vid. Na prilazima Metkoviću na državnoj cesti kao i na županijskoj cesti koja prolazi kroz Vid pa samom mjestu postavljena smeđa signalizacija koja se inače koristi u turističke svrhe. Signalizaciju je u cijelosti osmislio i financirao Arheološki muzej Naronu i ovo je još jedan doprinos boljem upoznavanju turista sa sadržajem mjesta.
- ❖ 2. srpnja – na zadnjoj regati KUP-a Dalmacije održanoj u Kaštel Kambelovcu veslač Nerevtanskog gusara Mateo Vidović osvojio brončanu medalju. Marijan Vučić i Ante Matić (2XJMA) potopili su se od valova 500 m od starta, a tada su bili na trećem mjestu pa nisu dovršili utrku. Ivan Vučić (1XJMB) osvojio je 4. mjesto u foto-finišu dok je Jure Šiljeg (1XJMB) postigao 5. mjesto.
- ❖ 2. srpnja – u organizaciji Slobodne Dalmacije u Metkoviću je održan turnir regije za prvaka Dalmacije u boćanju kojeg su uvjerljivo osvojili boćari Pruda.
- ❖ 8. srpnja – u Arheološkom Muzeju Naronu u Vidu je otvorena izložba Antičko staklo - restauracija autora Šime Perovića.
- ❖ 12. srpnja – Mate Kešina u Lukama uz Norilj uhvatio je veliku sovu. Uplašena, cijelo vrijeme je „puhala” i „klapala” kljunom. Na desnoj nozi imala je prsten Ornitološki Institut Zagreb i oznaku UA2284. Obavješten je ornitolog Bare Ilić koji je dan prije imao sličan slučaj u Vrbovcima. Kad ju je preuzeo Bare je prepoznao svoj prsten i kaže da je mlada i da je vjerovatno precjenila svoje mogućnosti. Malo će je podgojiti i vratiti u njeno prebivalište negdje na Kulini.
- ❖ 12. srpnja – malo nakon distribucije plana Vida sa novim nazivima ulica u mjestu je boravio fra Josip Kešina te ustvrdio da je zanemaren jedan od najpoznatijih starih toponima u Vidu. Pitao je za dopuštenje za postavljanje jedne table, odnosno kosi li se njegova ideja sa zakonom. Ideju mu je podržao Ivan Kešina-Išo i dali su izraditi i zatim ugradili tablu kao smeđu signalizaciju. To je u biti prva takve vrste u Vidu jer je postavljena 2-3 tjedna prije one koja je postavljena u organizaciji Arheološkog muzeja Naronu.
- ❖ 15. Srpnja – u povodu blagdana Gospe Karmelske pučki pjevači su nastupili na koncertu pučke pasionske baštine.
- ❖ 15. srpnja – povodom blagdana Gospe Karmelske u Krvavcu održan 7. lađarski Kup

župe Bagalovići. Nastupilo je 18 lađarskih posada sa ovogodišnjeg maratona lađa među kojima i Domagojevi gusari Vid koji su osvojili 4. mjesto.

- ❖ 16. srpnja – u finalu MNK Vid pobijedio UL Stablinu 2:1 na 6. memorijalnom turniru u malom nogometu „Mario Nikolić-Kiš” odigranom u spomen na pripadnika 4. gardijske brigade poginulog u akciji „Maslenica” 1993. godine. Turnir je odigran u rodnom mjestu pok. Marija u Krvacu. Susreti su se odigravali na mjesnom igralištu uz Neretvu u nazočnosti nekoliko stotina gledatelja.
- ❖ 18. srpnja – balotaši Pruda nisu uspjeli na finalu prvenstva Dalmacije u balotama u Splitu. Izgubili su nespretno već u prvom krugu, ali su zato imali najbolju feštu.
- ❖ 21. srpnja – u Prudu održana prva „Prudska noć” na kojoj se okupilo oko 450 gostiju iz Pruda i cijele Doline Neretve.
- ❖ 22. srpnja – u Opuzenu je održana 9. brudetijada na kojoj je ekipa Domagojevih gusara u sastavu Šimun Beš, Marica Marušić i Mira Boras osvojila 3. mjesto (i Ivica Marušić).
- ❖ 24. srpnja – na području grada Metkovića među kojima u Vidu i Prudu održani su izbori za članove mjesnih odbora.
- ❖ 29. srpnja – u Vidu održana prva „Rimska noć u Naroni”. Manifestacija je u organizaciji Arheološkog muzeja Narone zamišljena kao oživljavanje drevne Narone, prikazujući svakodnevan život koji se odvijao u ovom antičkom gradu. Cijeli trg pred muzejom bio je pun svijeta koji je mogao vidjeti prezentaciju rimskih obrta i svakodnevice: keramičar, kovač, klesar, mozaičar te kušati proizvode iz rimske kuhinje i blagovaonice. Nije nedostajalo ni suvenira. Mogla se dotjerati i frizura u rimskom frizeraju te zaigrati dječje igrice. Osim djelatnika muzeja i brojni Vidonjci i Vidonjke bili su obučeni u rimsku odjeću te su doprinijeli i na drugi način kolačima, pićem i sl. Cijelim prostorom patrolirali su rimski vojnici u, za ovu priliku, posuđenim odorama vodičkih žudija. Ulaznice za muzej za ovu prigodu bile su po simboličnoj cijeni od 10 kn.

KOLOVOZ

- ❖ 2. kolovoza – stotinjak izviđača iz Splita, Zagreba, Novske, Ploča i Metkovića, koji su se

nalazili na desetodnevnom zajedničkom logorovanju kod Peračkog blata posjetilo je i Vid. Tom prilikom obišli su muzej, provozali se lađama po Norinu i odmarali na ranču restorana „Đuđa&Mate” a potom obišli spomenik Kneza Domagoja. Jedan od voditelja bio je Svetko Ramić-Čičo koji je aktivni izviđač već dvadesetak godina i trenutno je aktivan u izviđačima Neretvanskog gusara iz Metkovića gdje mlađima prenosi svoja znanja i vještine.

- ❖ 2.-4. kolovoza – uoči blagdana Ledene Gospe u Vidu je održana trodnevica sa svetim misama koje je vodio fra Miroslav Bustruc župnik u Bistrici kod Trogira, rodnom iz Staševice.
- ❖ 4. kolovoza – Vidu je održan tradicionalni 7. lađarski Kup kneza Domagoja, u utrci lađa. Sudjelovale su 4 ekipe a poredak je slijedeći: 1. Domagojevi gusari-Vid, 2. Jerkovac, 3. Crni put Metković, 4. Veterani IV gardijske brigade. Po prvi put sustav natjecanja je različit od prošlogodišnjeg jer se ove godine vozilo po sistemu „svak protiv svakoga” a pobjednik je bila ekipa sa najvećim brojem dobivenih utrka.
- ❖ 4. kolovoza – završen 1. Kup Gospe Snježne u malom nogometu, u konkurenciji 20 ekipa pobjednik je ekipa Porto tolera iz Ploča. U finalu su pobijedili sastav CB Ćuk iz Velikog Prologa 2:1. U utakmici za 3. mjesto Crni put je bez borbe dobio 3:0.
- ❖ 5. kolovoza – Svetim misama u 5, 7 i 9.30 h s procesijom u Vidu je proslavljen blagdan Gospe Snježne, u narodu poznatiji kao Ledena Gospa, zaštitnice Vida. Glavnu svetu misu s procesijom u 9.30 h predvodio je i propovijedao fra Miroslav Bustruc. U svetoj misi sudjelovali su pored fra Miroslava i domaćina don Mladena i vidonjci don Ivan i don Marinko Kešina, don Marinko Jurišin, zatim don Yurij iz Novosibirsk (Rusija), fra Petar Teskera, don Ivan Vrdoljak i don Marko Kutleša. U procesiji su četiri djevojke obučene u bijele haljine nosile Gospin kip.
- ❖ 5. kolovoza – u selu na parkiralištu je održan nezaobilazni dernek. Poslijepodne su održani i 5. skokovi s mosta „Ko' osta, osta” u dvije kategorije: najbolji i najluđi. Gledatelji su imali priliku birati pobjednika glasanjem, a za najbolji skok novčanu nagradu od 100 EUR-a osvojio je Ivan Ramić ispred Andrije Marušića u konkurenciji 6 skakača. Potom su na red došli najluđi skokovi, koji su se zbog prirode skoka izvodili

samo jednom. Najbolji skok gotovo „ploske na leđa” izveo je Andrija Marušić osvojivši po glasovima publike prvo mjesto i novčanu nagradu. Pokrovitelji skokova bili su MO Vid i Grad Metković. Oko skakališta tj. mosta natiskalo se nekoliko stotina gledatelja, bilo je sve puno kao šipak. U pauzama skokova održano je natjecanje u brzom ispijanju piva (iz čaše od pola litra) a u konkurenciji 10 pivopija apsolutno najbrži bio je domaći Branko Ramić-Poto zasluživši novčanu nagradu od 500kn. Povodom blagdana Ledene Gospe u Pilićari je održana treća ovogodišnja zabava „obični” party dok je dan prije održan tzv. „semafor party”.

- ❖ 6. kolovoza – utakmicama boćarskih ekipa BK Neretva Zagreb te domaćih sastava Vida i Pruda otvoreni novoizgrađeni zogovi uz parkiralište na Plivoru.
- ❖ 11. kolovoza – u Opuzenu su održane utrke za izbor startnih pozicija na kojima su Domagojevi gusari osvojili 19. Mjesto, a Prud 27.
- ❖ 13. Kolovoza – Predsjednik RH Ivo Josipović boravio je danas u Vidu. Po dolasku u Metković predsjednik je oko 12 h stigao u Vid. Ispred arheološkog muzeja dočekali su ga predsjednik MO Vid Marko Marušić, ravnatelj muzeja prof. Hrvoje Manenica, gradonačelnik Metkovića Stipe Gabrić i drugi suradnici. Ravnatelj je potom u muzeju Predsjednika upoznao s bogatom poviješću rimske Narone te postavom i eksponatima koji se tamo nalaze. Po razgledavanju muzeja predsjednik se upisao u knjigu gostiju i napravio zajedničku sliku s djelatnicima muzeja, potom je sišao u obližnji restoran „Đuđa i Mate” na prigodni ručak nakon čega se vratio u Metković gdje je pratio Maraton lađa.
- ❖ 13. kolovoza – održan 14. Maraton lađa. Domagojevi gusari zauzeli 16. mjesto, Prud 30.mjesto.
- ❖ 15. kolovoza – svetim misama u Prudu u 7.30 i Vidu u 8.30 proslavljen blagdan Velike Gospe u župi.
- ❖ 19. kolovoza – Predsjednica vlade RH, Jadranka Kosor na Glibuši otvorila radove na sustavu obrane od poplave desne strane grada Metkovića.
- ❖ 25. kolovoza – ženski MNK Vid dospio do polufinala ženskog turnira u malom nogometu u Imotskom.
- ❖ 28. kolovoza – Domagojevi gusari sudjelovali

na 5. utrci kupskih čamaca u Letovaniću kod Siska i osvojili 3. mjesto.

RUJAN

- ❖ Rujan – tijekom rujna više puta bili su požari u blatu. Zbog dugotrajne suše treset je gorio u dubinu tako da nije bilo plamena već samo dim zbog čega su mještanima noći bile nepodnošljive zbog velikih vrućina. Ujutro se od gustog dima gotovo nije moglo prometovati između Vida i Metkovića.
- ❖ 3. rujna – u Kominu održana Noć prvaka pobjednika Maratona lađa.
- ❖ 5. rujna – započela školska godina.
- ❖ 6. rujna – voditelj poslovnice Splitske banke u Metkoviću Ante Bukovac uručio je tjelesnom invalidu Kristijanu Iliću-Kiki komplet prenosno računalo i pisač.
- ❖ 9. rujna – nakon 23 godine u Prudu održano vjenčanje mladenaca iz Pruda: U crkvi sv. Ivana u Prudu vjenčali su se Ivan Vuletić (Tomislavov i Mandice rođ. Marušić) i Magdalena Volarević (Radoslavova i Matije rođ. Mandić) oboje iz Pruda. Ovo je prvo vjenčanje u Prudu nakon 23 godine gdje su mladenci iz istog mjesta, posljednje takvo vjenčanje bilo je 22. 10. 1988. kada su se vjenčali Marko Taslak i Nada Volarević.
- ❖ 10. rujna – na otvorenom prvenstvu Dalmacije u veslanju na stazi u Spinutu u Splitu Mateo Vidović i Ante Matić veslači VK Neretvanski gusar nastupili u posadi 2xJMB i zauzeli drugo mjesto.
- ❖ 14. rujna – Veterani 4. brigade u Pločama obilježili 20. obljetnicu prve oružane akcije HV u ovom dijelu RH pod nazivom „Zelena tabla-Male Bare” u Pločama. Tom prilikom gardisti su zaposjeli vojarnu JNA u Pločama i skladišta oružja TO u Malim Barama kod Ploča. U akciji su ranjeni naši župljani Ivica Marušić i Ilija Volarević.
- ❖ 16. rujna – u Vidu je gostovala američka novinarka Ashley Colburn koja je po treći put snimala dokumentarac o Hrvatskoj. Prošlogodišnja dobitnica prestižne nagrade Emmy za dokumentarac pod nazivom „Wow Croatia” snimala je dio filma u Metkoviću i Vidu gdje je posjetila Arheološki muzej Narona i naše gusare koji su poslužili kao glumci otmičari.

- ❖ 18. rujna – Vid su posjetili gosti iz Splita predvođeni bivšim župnikom naše župe don Stankom Vrnogom koji je prije godinu dana otišao u mirovinu. Bivši župnik došao je u društvu dvojice svećenika, don Matom Brečićem koji je podrijetlom iz Metkovića i don Radojkom Vidovićem iz župe svetog Petra u Splitu te s 40-tak ministranata iz istoimene župe. Nakon upoznavanja s bivšim župljanima don Stanko je održao svetu misu nakon koje ih je odveo u obilazak bedema Narone, Arheološki muzej Narone i crkve svetog Vida kako bi goste na što bolji način upoznao s prošlošću našeg mjesta.
- ❖ 18. rujna – bračni par Ruža rođ. Vučić (rođ. 9.9.1936.) i Andrija Petković (rođ. 6.1.1936.) u crkvi svetog Ivana u Prudu proslavili 50 godina braka. Ruža i Andrija vjenčali su se 18.11.1960. godine. Imaju šestero djece i šesnaestoro unučadi. Zlatni pir trebali su proslaviti prošle godine, međutim zbog Ružinog zdravstvenog stanja odgođeno je do danas.
- ❖ 21. rujna – Vidonjske ulice uvrštene u sustav cestovne kartografije GPS, tzv. „AdriaROUTE” karta koja uključuje detaljnu cestovnu mrežu osam država: Hrvatske, Slovenije, Bosne i Hercegovine, Makedonije, Srbije, Crne Gore, Kosova i Albanije.
- ❖ 24. rujna – Domagojevi gusari sudjelovali na 6. maratону posavskih šiklji-riječnih čamaca u sklopu 13. Mihovilskih susreta u Sisku gdje su osvojili treće mjesto, iza dvije ekipe Siska, na stazi dužine oko 8500 metara.
- ❖ 22. listopada - tvrtka Energo Control Zagreb prije nekoliko dana darovala je teško bolesnoj Ivani Kešina terapijski bicikl čime je ispunjena njena velika želja te ujedno i preporuka fizijataru jer će vožnjom ojačati nožne mišiće i stabilnost trupa. U ime spomenute tvrtke bicikl je uručio Metkovac Ante Šiljeg koji živi i radi u Zagrebu.
- ❖ 25. listopada – članovi Udruge osoba s invaliditetom „Prijatelj” u suradnji s djelatnicima Komunalnog poduzeća Metković su na groblju u Vidu postavili tri kontejnera za prikupljanje plastičnog otpada koji zaostaje od svijeća. Ovim pothvatom udruga „Prijatelj” završila je projekt pod nazivom „I mi možemo čuvati okoliš” za koje im je Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva odobrilo 33000 kuna. U sklopu ranije spomenutog projekta napravljeno je 15 kontejnera koji se prema potrebi postavljaju na groblja u Dolini Neretve. Kontejnere će prema potrebi prazniti djelatnici udruge „Prijatelj”.
- ❖ 27. listopada – na padini kod spomenika kneza Domagoja zbog velikog slijeva vode nikako se nije mogla sačuvati zemljana površina u gornjem dijelu. Stoga se pristupilo izradi ivičnjaka uz stazu kojom će se oborinske vode usmjeriti prema asfaltnim površinama i omogućiti zatravljenje gornjeg dijela padine. Na trasi budućeg nasipa za obranu od poplava u predjelu Dilići (na Ceneru) izvodili su se radovi skidanja humusnog sloja. Nakon tih radova započet će dovoz nasipa i početak značajnijih (vidljivijih) radova. Inače cijeli projekt obrane od poplave desne strane Metkovića planira se završiti za dvije godine.

LISTOPAD

- ❖ 16. listopada – župni zborovi naše župe (pučki, mješoviti i zbor mladih) gostovali su na svetoj misi u konkatedrali svetog Petra u Splitu gdje su pjevali tijekom mise koju je predvodio naš župnik don Mladen Margeta. Po završetku svete mise nakratko su posjetili antičku Salonu te se vratili u Split gdje su imali ručak kojeg je organizirala župa svetog Petra u kojoj pomaže naš bivši župnik don Stanko Vrnoga, sada u mirovini. Pri povratku svratili su u svetište Vepric. Istodobno na svetoj misi u Vidu bili su članovi „ZAJEDNICE PAPA IVAN XXIII” iz Velikog Prologa koji su čitali i pjevali za vrijeme svete Mise uz pratnju gitare. Misno slavlje predvode je don Juriy Metsler.
- ❖ 29. listopada – nepoznati lopovi iz rakidžinice u Prudu ukrali bakrene dijelove kotla koje će vjerojatno iskoristiti za prodaju skupocjenih sekundarnih sirovina.
- ❖ 29. listopada do 4. studenog – u vidu održana Kiparska radionica Narona na prostoru zgrade Arheološkog muzeja Narona u Vidu, kao dio projekta Art Network kojeg vode četiri umjetnika i umjetnice: Ana Gizdić iz Solina, Nikola Faller iz Osijeka, Dejan Kljun iz Rijeke i voditeljica Marija Sršen iz Blaca (majka joj je Ivanka rođ. Vučić „Džidina”) iz Vida. Radionica u Vidu imala je za cilj oblikovati kulturni identitet ovog kraja koji će u svoj svojoj punini biti predstavljen Hrvatskoj i svijetu kroz sljedeće radionice u

većem obimu i na internacionalnoj razini. Umjetnici su radili skulpture u kamenu, glini i slami, a priključila su im se mnoga djeca koja su po savjetima umjetnika sama stvarala figure. Fhaller je na crkvnjaku izrađivao slamnate figure koje su u sumrak zadnjeg dana zapaljane.

- ❖ 30. listopada – na svetoj misi u župnoj crkvi u Vidu gostovao je župni zbor konkatedrale sv. Petra iz Splita koji je pjevao za vrijeme sv. mise. Misno slavlje predvodio je bivši župnik naše župe don Stanko Vrnoga, a po završetku mise gosti su prošetali kroz mjesto te se upoznali sa znamenitostma.

STUDENI

- ❖ Studeni – dosadašnji ravnatelj Arheološkog muzeja Narona, od njegovog osnivanja, prof Hrvoje Manenica preselio u Zadar na novo radno mjesto u Arheološkom muzeju u Zadru. Do izbora novog ravnatelja na natječaju, muzej će voditi kustos Toni Glučina.
- ❖ 1. Studenog – svetim misama u Vidu i Prudu u župi proslavljen blagdan Svih Svetih. Tijekom cijelog dana groblje je bilo puno naroda koji je stalno dolazio i obilazio grobove svojih najmilijih. Vrijeme je bilo toplo i sunčano.
- ❖ 2. studenog – Dušni dan, nakon druge svete mise koja je bila na nakanu Pape na župnom groblju održano je „odrišenje” za sve pokojne koji su tu pokopani.
- ❖ 7. studenog – automatska meteorološka postaja Vid uspješno je registrirana na Automatic Weather Map System „Awekas” koji sadrži grafički prikaz podataka s automatskih meteoroloških postaja iz cijelog svijeta, a na ovaj način meteorološki podaci iz Vida postali su dostupni cijelom svijetu.
- ❖ 8. studenog – u Vidu u župnoj dvorani potpisani su ugovori o sufinanciranju radova u župi od strane Ministarstva regionalnog razvoja, šumarstva i vodnog gospodarstva koje je predstavljao Državni tajnik gospodin Karlo Gjurašić, ispred grada Metkovića preko kojeg je krenula inicijativa o sufinanciranju bio je gradonačelnik Stipo Gabrića, a u ime župe nazočili su gotovo svi članovi Župnog pastoralnog vijeća. Ugovorena sredstva raspodjelit će se za dva projekta i to uređenje i sanaciju područnih crkava u župi te dovršetak pastoralnog centra. Za svaki od

projekata odobreno je ovim ugovorima po 100.000,00 kuna.

- ❖ 12. studenog – pučki pjevači naše župe sudjelovali su na 10. Smotri muških pjevačkih skupina Hrvatske održanoj u Ivanić-Gradu.
- ❖ 13. studenog – trodnevnom proslavom završeno je obilježavanje 20. obljetnice 116. brigade HV, slavne postrojbe iz Domovinskog rata kroz koju su prošli i mnogi naši župljani.
- ❖ 18.-19. studenog – povodom Dana sjećanja na žrtve Vukovara koji se svake godine održava u spomen na 18. studenog 1991. godine kad je srpski agresor nakon tromjesečne opsade grada slomio obranu malobrojnih branitelja i potom smaknuo veliki broj zarobljenih vojnika i civila, veterani 4. gbr među kojima i desetak naših mještana pohodila je u Vukovar. Župnik don Mladen u Vukovar je svojim kombijem dovezao donaciju prikupljenu od župljana za vukovarski Caritas. U Vidu i Prudu tom prilikom palile su se svijeće za žrtve Vukovara.
- ❖ 20. studenog – u župnoj dvorani upriličeno uručenje donacije za kolica Kristijana Ilića i sportske opreme za MNK Vid od strane delegacije HSS-a.
- ❖ 26. studenog – u Vodicama održan sastanak žudija za naredni 12. Festival žudija u Vodicama.
- v 27. studenog – nakon svetih misa u Vidu i Prudu, članovi komune „PAPA IVAN XXIII” iz Velikog Prologa govorili o svojim iskustvima kako su postali ovisni o drogi i kako su se izvukli od ovisnosti.
- ❖ 29. studenog – odigranim 11. kolom u ligi UMA Metković MNK Vid prvi dio prvenstva završio na 2. mjestu.

PROSINAC

- ❖ 1. prosinca – na centralnom dijelu igrališta Ivan Ramić-Rama nacrtao je sliku Dražena Petrovića, jednog od najboljih košarkaša sa ovih prostora.
 - ❖ 4. prosinca – održani izbori za sedmi saziv Hrvatskog sabora. U Vidu je od 454 glasača svog glas dalo za: HSS, ZS, SP-177 glasača; HDZ, HGS-119, SDP, HNS, IDS, HSU-72; NL Ivan Grubišić-10; HSP dr. ANTE S., HČSP Ruža Tomašić-10; HSP 12; ostali 34.
- U Prudu su od 325 izišlih glasača glasali za: HSS, ZS, SP-94 glasača; HDZ, HGS-130, SDP, HNS, IDS, HSU-30; NL Ivan Grubišić-7; HSP

Dr. ANTE S., HČSP Ruža Tomašić-6; HSP 17, ostali 35.

- ❖ 5. prosinca – uoči blagdana svetog Nikole u Metkoviću u istoimenoj župi održan je 2. koncert župnih zborova neretvanskog dekanata. Nastupilo je pet zborova iz Doline Neretve koji su se predstavili s po dvije pjesme. Koncert je otvorio župni zbor iz naše župe, dok su posljednji nastupili domaćini tj. zbor župe svetog Nikole biskupa.
- ❖ 13. prosinca – boraveći u Vojvodini kao predstavnik neretvanskih lađara na proslavi 75. obljetnice osnivanja HKUD „Vladimir Nazor” iz Sombora, predsjednik Udruge lađara Neretve naišao je na našeg župljanina Ivana Karana. Ivan je predsjednik i osnivač društva HKD „Vladimir Nazor” iz Stanišića i urednik izdavačke kuće „Hrvatska riječ”. Na svečanosti u Stanišiću tom prilikom prigodno se obilježavala 66 godišnjica naseljavanja Stanišića sa našeg područja. Naime, tijekom 1945. godine u takozvanoj osmoj ofenzivi iz Kotara Metković doselilo je 120 obitelji među kojima subili i djed i baka profesora Karana. Njegov djed je Jozo Musulin iz loze „Prpalo”, a baba Matija Musulin od Mate zvanog „Zelenak” koji su imali sina Antu i kćer Nevenku, majku Ivanovu i još tri mu brata. Ivan je dio djetinjstva proveo u Prudu kod pokojne mu bake Tomice i najavio svoj dolazak na ljeto kako bi bolje upoznao svoju rodbinu u našoj župi.
- ❖ 15. prosinca – održana božićna ispovijed u župi, istodobno u Vidu i Prudu u 8.00 i 15.30 sati.
- ❖ 17. prosinca – u osmini finala 19. Božićnog turnira u malom nogometu u Metkoviću, MNK Vid poražen od branitelja naslova ekipe Svadbeni salon Dalmata rezultatom 5:1.
- ❖ 18. prosinca – zbor mladih naše župe sudjelovao je na humanitarnom koncertu u Gradskom kulturnom središtu u Metkoviću za djecu sa posebnim potrebama.
- ❖ 18. prosinca – izviđači Neretvanskog gusara iz Metkovića uoči svete mise donijeli Betlehemske svjetlo mira.
- ❖ 24. prosinca – u Pilićari održana zabava čiji prihod od prodanih ulaznica ide za kupnju kolica Kristijanu Iliću, istodobno je završila višemjesečna humanitarna akcija za istu namjenu.
- ❖ 24. prosinca – na Badnju večer u župi su se tradicionalno ložili badnjaci. Svetom misom

polnoćkom u župi je proslavljeno porođenje Kristovo-Božić. Crkva je bila prepuna vjernika iz župe i gostiju. Sveta misa je započela u ponoć, a prethodno je župni zbor pola sata pjevao manje poznate božićne napjeve.

- ❖ 25. prosinca – svetim misama u Vidu i Prudu proslavljen je Božić. Vrijeme je bilo oblačno i prohladno.
- ❖ 26. prosinca – svetim misama u Vidu i Prudu proslavljen blagdan Svetog Stjepana.
- ❖ 27. prosinca – svetim misama u Vidu u 9 sati i na Dragoviji u 10.30 sati proslavljen blagdan svetog Ivana „zimskog”, apostola i evanđeliste. Na Dragoviji održan blagoslov kuća.
- ❖ 28. prosinca – MNK Vid izgubio u 1/4 finalu turnira Ploče 2011 od CB Henessy rezultatom 3:2.

Branko Markota

LIST ŽUPE SNJEŽNE

Izdaje:

Župni ured Vid

Lektorirala:

Ivana Bezer

Uredili:

don Mladen Margeta i Ante Vučić

Fotografije:

Branko Markota, Vicko Marušić i Marko Marušić

Naslovnica:

Prvi razred osnovne škole u Vidu tokom Drugog svjetskog rata (Pozivaju se svi oni koji se prepoznaju i oni koji prepoznaju nekoga da jave kako bismo u sljedećem broju mogli napisati imena onih koji se nalaze na slici.)

Poledina:

Dvije stare slike župljana (Mole se svi koji imaju informacije da se jave kao za sliku na naslovnici.)

Dizajn naslovnice i poledine:

Ivan Vučić

ISSN 1331-9345

SVI KOJI ŽELE SURADIVATI U LISTU MOGU SVOJE ČLANKE, CRTEŽE I FOTOGRIJE POSLATI U ŽUPNI URED VID!

Tel/fax: 020/687-392

Adresa: Župni ured Vid,

Ledene Gospe 18, 20352 Vid

e-mail:

zupni-ured@vid.h

i

zupni.ure.vid@du.t-com.hr

ISSN 131-9345

**„Sve provjeravajte; dobro zadržite
svake se sjene klonite!” (I Sol, 21-22)**